

MŪSŲ LIETUVA

NR. 32 (1463) — XXVIII — 1976 M. RUGPIŪTIS — AGŪSTO 12 D. — 1,50 kr.
R. Juatindiba, 20 (28) Caixa Postal 4421 — 01000 São Paulo, SP. Tel. 273-0338

LIETUVIŲ IMIGRACIJOS BRAZILIJON 50-METIS (1926—1976)

Lietuvos katalikų ir kitų penkių sovietų krikščioniškųjų Bažnyčių Aukščiausiai Tarybai memorandumas dėl tikėjimo persekiojimo

Maskva. — Sovietijos kunigai ir tikintieji, šešių krikščioniškųjų Bažnyčių atstovai, Sovietų Sąjungos Aukščiausiai Tarybai įteikė 15 puslapių analizę apie dabartinę Bažnyčios padėtį ir paprašė liautis persekioti tikinčiuosius. Rašte rašoma, kad valstybė grubiai kišasi į krikščioniškųjų Bažnyčių organizaciją ir privatų tikinčiųjų gyvenimą, verčia savo piliečius sueti į konfliktą su valdžios žmonėmis, nežiūrint, kad tie piliečiai valstybei yra lojafūs.

Memorandumo kopijos buvo įteiktos Vakarų korespondentams Maskvoje ir nusiųstos Pasaulinei Bažnyčių Tarybai. Jas padalino buvęs Maskvos universiteto matematikos profesorius, Mokslų akademijos narys korespondentas Igor Šafarevič. Pasi-

Didėja susidomėjimas Lietuvos okupacija

Lietuvos pagrindžio aktyvumas prieš okupantą: "Lietuvos Katalikų Bažnyčios Kronikos" leidimas; kitų organizuotų vietų pareiškimai, plačiai pasklidę laisvajame pasaulyje; pavienių asmenų — Kudirkos, Kalantos, Jurašų, Žiliaus — vieši konfliktai su Maskva laisvajame pasaulyje gavo platų atgarsį. Tais atvejais domisi ne tik kasdieninė publicistika, bet ir įvairių tautų leidžiami rimti žurnalai, plačiai paskleidžiami biuleteniai ir studijas atliekančios institucijos.

rašė atstovai dviejų sovietų pripažintų Bažnyčių — rusų ortodoksų ir Lietuvos katalikų; iš nepripažintų Bažnyčių — sekmininkų, baptistų, adventistų ir Kristaus Bažnyčios atstovai.

Šafarevič, ortodoksas, pažymėjo, kad tai pirmas ekumeninis dokumentas, įteiktas Maskvai ir viešas paneigimas valdžios tvirtinimų, kad Sovietų Sąjungoje yra pilna tikėjimo laisvė.

Vlikas gauna gana daug pasiteiravimų, paklausimų, literatūros apie Lietuvą pageidavimą. Gegužės mėnesį vienas katalikų kunigas, rašytojas, žurnalistas ir knygų autorius iš Australijos paprašė medžiagos apie arkivyskupą Teofilijų Matulionį, kun. Antaną Šeškevičių, kun. Juozą Zdebskį ir Nijolę Sadūnaitę. Paklausėjas įdomėjosi apie 1933 metais įvykusį politinius kalinius, kurių tarpe buvo ir arkivyskupas Matulionis, pasikeitimą, būtent: kokie kaliniai buvo sovietams už tai atiduoti ir kas tada sudarė Lietuvos vyriausybę. Vlikas pasistengė pagal išgales visus pageidavimus patenkinti: pasiuntė medžiagą su savo paaiškinimais. (E.)

Dail. V. Žilijus jau New Yorke

New York. — Susikirtęs su okupaciniu režimu ir iš Lietuvos pasitraukęs dailininkas Vaclovas Žilijus birželio 24 dieną 3 val. 35 min. popiet iš Romos jau atskrido į Kennedžio aerodromą New Yorke.

Olimpiada ir pavergtųjų protestai

Kanados ukrainiečiai, protestuodami prieš savo tautiečių įjungimą į Sovietų Sąjungos rinktinę, kur jų laimėjimai priskiriami rusams, sudarė Jaroslavo Pryšliako vadovaujamą Olimpinių Ukrainiečių Komitetą. Jo išleista brošiūra atkreipia žurnalistų dėmesį į nutylėtą faktą, kad Sovietų Sąjungos rinktinėje yra apie 120 ukrainiečių atletų, kuriems Kremlius neleidžia atstovauti vien tik Ukrainai, nes tokiu atveju gerokai sumažėtų Maskvon parsivežamų medalių skaičius. Ukrainiečių laimėjimai viešumoje priskiriami rusų tautai.

Olimpinio Ukrainiečių Komiteto atstovas A. Semotiukas primena spaudai, kad Sovietų Sąjungai sportas tėra politinė propaganda ir kad dėl šios priežasties Kanados ukrainiečiams taip pat tenka imtis politinių priemonių. Veiksmingiausia jų — 14 ukrainiečių jaunuolių, kurių marškinius puošia viena raidė. Išsirikiavę jie sudaro du reikšmingus žodžius: "Svoboda Ukraini" ("Laisvę Ukrainai"). Ši jaunuolių rikiuotė buvo panaudota Kanados ir Sovietų Sąjungos futbolo rinktinių susitikime. Sovietų atstovai dėl jos sukėlė triukšmą, bet policija nepašalino jaunujų ukrainiečių iš aikštės, tik prieš ukrainiečius išrikiavo policininkus, kad sovietams ne taip ryškiai būtų matomas laisvosios Ukrainos šūkis. Minėtieji jaunuoliai, prislinkę prie sovietinių žiūrovų grupės, nusinešė jų didelę raudoną vėliavą, simbolizuojančią Ukrainos pavergimą. Ta "Svoboda Ukraini" jaunuolių rikiuotė taip išutino sovietus tinklinio rungtyne, kad jas teko nutraukti dešimčiai minučių.

Šv. Leonardo arenoje ukrainiečiai surengė manifestaciją, kurios metu 3.000 jaunuolių planavo pražygiuoti pro olimpinių stadioną ir olimpinių sportininkų miestelį, bet nebuvo prileisti. Susitikimas su ukrainiečiais atletais Sovietų Sąjungos rinktinėje taip pat nebuvo įmanomas dėl juos stropiai prižiūrinčių KGB palydovų.

Ukrainiečių protestas mums primena ir mūsų tautiečius sovietinių sportininkų eilėse. "Gimtojo Krašto" pranešimu, Montrealio olimpiadon buvo atsiųsti: irkluotojai — Vytautas Butkus, Antanas Čikotas, Eleonora Kaminskaitė, Genovaitė Ramoškienė, rankininkė Aldona Česaitytė, plaukikas Arvydas Juozaitis ir krepšininkė Angelė Rupšienė. Prie šių lietuvių priskiriama ir irkluotoja Klavdija Koženkova, 1949 m. Zarasuose gimusi rusė.

Kitas Kanados ukrainiečių vienetas, sudarytas žmogaus teisėms Sov. Sąjungoje ginti ir pavadintas "The Committee for the Defence of Valentin Mo-

roz", paskelbė Montrealio spaudoje ("The Montreal Star" VII. 17) pusės puslapio atsišaukimą "USSR Violates I.O.C. Rules". Jame sakoma, kad per pastaruosius 15 metų Tarptautinio Olimpinių Komiteto nariais tapo visa eilė valstybių bei kolonijų, kurios politiškai tebėra priklausomos. Tokių tarpe esą Fidži, Lichtenšteinas, Monakas, Portorikas ir kt. Jie nėra nė JT nariai, bet gali dalyvauti olimpiadose. Tarptautinis Olimpinių Komitetas esą diskriminuoja tokias tautas, kaip ukrainiečiai, gudai, lietuviai, estai, latviai, gruzinai, nepriima olimpiais nariais, nors pagal statutą turėtų būti priimti. Ir tai dėlto, kad Rusija skelbiasi tų kolonijų globėja bei neleidžia minėtoms tautoms ar respublikoms dalyvauti olimpiadose savo vardu. Ji to neleidžia net Gudijai ir Ukrainai, kurios yra JT nariai. Politinė nepriklausomybė nesanti sąlyga kraštui dalyvauti olimpiadose. Sovietinės respublikos, pagal Sov. Sąjungos konstituciją, esą turi teisę dalyvauti olimpiadose savo vardu, bet Maskva nesilaiko konstitucijos.

Pasak atsišaukimo, Sov. Sąjungos dalyvavimas olimpiadose yra nesuderinamas su olimpine dvasia, nes sovietams olimpiados tėra propagandos forumas.

Sov. Sąjunga, kuri nuolat protestuoja prieš imperializmą, kolonizmą, pati vykdo tuos nusikaltimus ir yra didžiausia kolonijinė dabarties imperija. Stb.

Pasikėsinimas prieš kompartijos sekretorių

Nepatikrintomis žiniomis, kurios dabar pasiekė Vakarus, įvyko pasikėsinimas prieš kompartijos I sekretorių Petrą Griškevičių, A. Sniečkaus įpėdinį. Pasikėsinime žuvo ar sunkiai sužeistas jo šoferis, o pats sekretorius nenukentėjęs. Tai įvykę pirmoje liepos mėnesio pusėje Vilniuje. Toji žinia nei Lietuvoje, nei Sov. Sąjungoje nėra skelbiama, tačiau ji eina iš lūpų į lūpas. Udaroje totalistinėje sistemoje, ir viskas slepiama, neįmanoma tokios žinios patikrinti. Tarp pasikėsinimo priežasčių minimas didelis pataikavimas rusams ir pasunkėjęs maisto, ypač mėsos gaminių tiekimas Lietuvoje, nes viskas esą gabenama Rusijon.

P. Griškevičius yra gimęs Kriaunų k., Rokiškio apskr. 1924 m. Nuo pat jaunystės dalyvavo komjaunimo ir kompartijos veikloje, jų spaudoje, tarnavo sov. armijoje, buvo partizanų. Yra baigęs partinę respublikos mokyklą ir augstąją partijos mokyklą Maskvoje (neakivaizdinio būdu).

T. Ž.

LIETUVIAI PASAULYJE

JA Valstybės

AMERIKIEČIŲ SPAUDA paskelbė pranešimą iš Maskvos apie šešių krikščioniškųjų Bendrijų augščiausiam sovietui įteiktą 15 puslapių memorandumą. Jo kopijas vakariečiams žurnalistams parūpino buvęs Maskvos universiteto matematikos prof. Igoris Šafarevičius. Memorandumą pasirašė Lietuvos Katalikų Bendrijos, rusų Ortodoksų Bendrijos atstovai, o taip pat ir kompartijos oficialiai nepripažįstami sekmininkų, baptystų, adventistų, Kristaus bendrijos atstovai. Memorandume pabrėžiamas grubus valstybės kišimasis į krikščioniškųjų Bendrijų vidaus reikalus, net privatų tikinčiųjų gyvenimą. Dėl šio kišimosi kyla piliečių susikirtimas su valdžios atstovais, nors iš tikrųjų jie yra lojalūs valstybei. Memorandumo autoriai prašo augščiausiąją sovietą sustabdyti tikinčiųjų persekiojimą. Viena memorandumo kopija yra skirta Pasaulinei Bendrijų Tarybai.

PAS PREZIDENTINI KANDIDATA

Kun. Alg. Kezys, SJ, žinomas foto menininkas, filmuotojas ir Lietuvių Foto Archyvo vedėjas, antroje birželio pusėje buvo iškviestas į Georgia valstiją fotografuoti galimo demokratų partijos kandidato buv. Georgia valstijos gubernatoriaus Carterio. Pastarasis pirminiuose balsavimuose jau yra surinkęs tiek balsų, kad jo nominavimas beveik užtikrintas.

Argentina

ARGENTINOS LIETUVIŲ ORGANIZACIJŲ ir Spaudos Taryba, rinkdama medžiagą "Argentinios lietuvių istorijai", nutarė įsteigti ir Argentinios lietuvių archyvą, kuriam vietos tikimasi rasti prie jau veikiančio Lietuvių muzėjaus. Tokiu atveju tą muzėjų reikėtų praplėsti. Šį projektą būtų galima įgyvendinti visų bendromis lėšomis. Naujasis archyvas laukia senų laikraščių, žurnalų, įvairių organizacijų raštų, susirinkimų protokolų knygu.

Urugvajus

JAUNIMO FONDA įsteigė Montevideo lietuviai, panaudodami po jaunimo kongreso likusius pingus. Fondo kapitalas įneštas į banką. Jaunimo reikalai bus remiami už šį kapitalą gaunamomis palūkanomis. Jaunimo Fondo globos komitetą sudarė: jaunimo atstovė stud. I. Kamandulytė, Urugvajaus Lietuvių Kultūros Draugijos pirm. V. Jospainis, buvusio kongreso rengėjų komiteto atstovė R. Ščesnulevičiūtė - Vitkauskienė, kanklininkų ir "Rintukų" vadovas V. Dorelis, lietuvių parapijos atstovas kun. P. Daugintis. Jaunimo Fondui 1.250 kruzeirų (\$100) atsiuntė jėzuitai kunigai P. Daugintis ir A. Saulaitis iš Sao Paulo. Globos komitetas iš Jaunimo Fondo paskyrė apie \$200 kanklininkų ansambliui garsiakalbiams įsigyti. Taipgi paskirta lėšų išdažyti jaunimo būstinei ULK Draugijos pastate.

Libanas

BEIRUTO AERODROME buvo su-

naikintas Egipto "Middle East Airlines" bendrovės keleivinis lėktuvas. Nuo patrankų sviedinių žuvo egiptietis pilotas Z. Mikati ir buvo sunkiai sužeisti trys jo padėjėjai. Jų tarpe buvo ir lietuvis lakūnas Jonas Putna iš JAV. Amerikietišku lėktuvų gamyklos, parduodamos juos užsienio bendrovėms, pilotų apmokymui parūpina savo lakūnus. J. Put-

Toronto Maironio mokyklos X skyriaus mokinės atlieka montažą Motinos Dienos minėjime
Nuotr. St. Dabkaus

nai buvo tekusios šios pareigos egiptiečių orinio susisiekimo bendrovėje. Jo likimas tebėra neaiškus. Pradžioje spauda paskelbė tik lakūnų sužeidimą, o vėliau teigė, kad sužeistieji lakūnai mirė.

Britanija

LONDONO LIETUVIŲ PARAPIJA surengė vakariene savo chorui, atsilygindama už nuolatinį giedojimą šventovėje. Svečių eilėse buvo ir Europos lietuvių vysk. A. L. Deksnys.

Australija

SIBIRINIUS TRĖMIMUS paminėjo Melburno ir Sydnejaus lietuviai. Abiejose vietovėse minėjimai buvo pradėti pamaldomis. Melburne Mišias atnašavo kun. Pr. Vaseris, Sydnejuje — kun. P. Butkus. Apie masinius lietuvių trėmimus Sibiran Melburne kalbėjo šios ALB apylinkės valdybos pirm. A. Pocius. Panašų žodį apie komunizmo aukas Kambodijoje ir kituose kraštuose tarė Tautinės Civilinės Tarybos narys G. Mercer. Po jų prabilo demokratinės darbo partijos pirm. McManus ir federacinės vyriausybės narys Faulkner, paliesdami Australijos problemas bei ją turtinančią ateivių įnašą. Meninę programą atliko Melburno mergaičių kvartetas ir A. Čelnos vadovaujamas "Dainos Sambūrio" choras. Sydnejuje paskaitą "Rezistencija už geležinės uždangos" skaitė J. Vėteikis. Minėjimą papildė deklamatore, pianistas dr. R. Zakarevičius ir "Dainos" choras su vadovu S. Žuku.

Lietuvos komunistai skaičiais

Pasinaudodami "Švyturio" žurnalą 1976 Nr. 1 paskelbtais duomenimis apie Sovietų Sąjungos komunistų partijos padalinį Lietuvoje, pateikiame trumpą apžvalgą.

1918 spalio 1-3 partijos suvažiavime dalyvavo 34 delegatai ir jie atstovavo 800 partijos narių. 1919 pradžioje jau buvo 4,322 nariai. 1920 balandžio mėn. nebeprasakyta, kiek dar buvo partijos narių, tik nurodyta, kad Kauno rajone veikė 13 kuopelių su 113 narių, Panevėžio — 35 kuopelės su 225 nariais, Suvalkijoje — 43 kuopelės su 281 nariu ir Šiaulių — 38 kuopelės su 250 narių. Tai iš viso tada būtų 869 komunistai. Sovietams okupavus Lietuvą, 1940 iš pagrindžio išėjo 2,200 komunistų (laikant Lietuvą su Vilniumi ir jo kraštu. E.). 1941 sausio 1 ir karo pradžioje buvo 2,253 komunistai. Tai rodo, kad per ištikus metus Lietuvoje priaugo tik 53 komunistai, o jų jų nemaža buvo į Lietuvą pervežta iš Rusijos. Reikia spėti, kad dalis lietuvių komunistų, pamatę okupanto žiaurumus Lietuvoje, iš partijos pasitraukė, kitaip jų prieauglis turėtų būti žymiai didesnis negu 53.

Toliau paduodami tokie komunistų skaičiai: 1945 — 3,526; 1952 — 34,732; 1962 — 54,324; 1967 — 99,379; 1975 — 140,219.
(E.)

PASAULIO ESTŲ DIENOS

Po Pasaulio Latvių Dienų Toronte birželio 25 — liepos 4 Baltimorėje, JAV-se, įvyko Pasaulio Estų Dienos liepos 5-10. Grįžusi į Torontą iš tų iškilmių aktorė ir estų spaudos bendradarbė Valve Andre painformavo "TŽ" redakciją, kad tai buvo didžiai sėkminga šventė. Iš viso laisvojo pasaulio dalyvavo keliolika tūkstančių estų. Sėkmingiausias buvo šviesų festivalis, kurio programą atliko 400 šokėjų ir 250 gimnastų. Atlikėjams labai kliudė užėjusi audra, bet jie ryžtingai atliko visą programą. Ta iškilme sutraukė 15.000 žiūrovų. Taip pat labai sėkminga buvo dainų šventė, sutraukusi 9.000 žiūrovų. Labai įspūdingas buvo "Laisvės traukinys", kuris iš Baltimorės važiuo į Vašingtoną. Jame dalyvavo 700 asmenų iš 21 valstybės su vėliavomis. "Laisvės traukinio" keleiviai Vašingtone nužygiavo prie kongreso rūmų, kur įvyko atitinkamas oficialių asmenų sutikimas su prakalbo mis laisvės tema. Po to minėti dalyviai autobusais nuvyko į Arlington kapines ir padėjo vainiką prie Nežinomojo kario paminklo.

Pasaulio Estų Dienose buvo daug įvairių renginių, gal net

perdaug, nes nebuvo įmanoma visus aplankyti. Šventės globėjų tarpe buvo ir JAV prez. G. Fordas. Sveikino žymūs JAV ir Kanados valdžios pareigūnai. Lietuvių vardu sveikino PLB pirm. Br. Nainys, JAV LB pirm. J. Gaila, ALTos atstovė E. Armanienė. Taipgi dalyvavo poetas N. Rastenis. Kanados vyriausybei atstovavo parlamento narys R. Stanbury ir sen. P. Yuzyk.

Vietinė spauda, radijas ir televizija plačiai kalbėjo apie estų renginius, ypač parodą, šviesų festivalį ir dainų šventę. Ta proga dažnai buvo minimi ne tik Estijos, bet ir Latvijos bei Lietuvos vardai. Išsisa savaitę Baltimorės mieste vyravo estai — jie buvo dėmesio centre. Visi miesto viešbučiai buvo estų užimti. Kaikurie estai nukentėjo nuo vagilių.

Estai savo šventei pasirinko Baltimorę dėlto, kad yra patogioje geografinėje vietoje ir netoli Vašingtono, kurio dėmesį norėta atkreipti į Estijos ir kitų Baltijos kraštų likimą. Estų Baltimorėje tėra 200. Tai sunkino festivalio rengimą, bet labai daug padėjo miesto savivaldybė.

Dabartiniai Lietuvos miesto margumynai

Būdingi faktai iš laikraščio "Biržiečių Žodis", kuris uždraustas siųsti į užsienį

(Tęsinys iš praėjusio nr.)

Jau 1970 m. besimokydamas Kaune, dvidešimtmetis Sigitas Šakarnis sukelia muštynes ir nuteisiamas. Bausmė daugiau simbolinė, auklėjamoji. Sigitas susimoka tik pinigine bauda. Su nekokia charakteristika pradėjo jis savo darbinikišką gyvenimą. Tų pačių 1970 m. pavasarį būsimieji statybininkai proftechninės mokyklos paskutinį skambutį nutarė atžymėti kavinėje. Išigėręs Šakarnis ir vėl susimuša. Priešinasi milicijos darbuotojams. Toks išleistuvių pobūvis jau įvertinamas metais laisvės atėmimo. Kiek po to jaunuolis miklino ranką, kumščiuodamas kitų veidus, nėra užprotokoluota — rašo laikraštėlis. Tačiau nėra abejonės, kad jis buvo tų tarpe, kurie skaldo antausius gatvėje sutiktam velyvam praeiviui, šiaip sau, iš "sportinio idomumo", todėl, kad mušti — jų "hobby". Jau 1974 m. rudenį tai daryti Šakarniui ir jo sėbrams pamaisė draugininkai. "Negalėdamas to pernešti", Šakarnis kerta vienam viešosios tvarkos saugotojui buteliu į galvą. Ir vėl teismas. Pusantrų metų laisvės atėmimo lygtinai, bausmę atliekant priverstinai įdarbinus.

Biržų prokuratūra reikalavo Sigitui Šakarniui, kaip visuomenei pavojingam recidivistui, augščiausios bausmės. Kovo 4-6 dienomis augščiausias LTSR teismas išvažiuojamajame posėdyje Biržuose svarstė Šakarnio bylą ir nuteisė jį, kaip užkietėjusį chuliganą, septyneriems metams laisvės atėmimo, taikant griežtą režimą.

Nemoralūs atvejai

Gėrimui taip paplitus, žmonių moralė ir šeimos gyvenimas nukentė. Štai viename straipsnyje moralės temomis rašoma, kad Biržų rajono liaudies teismas išvažiuojamajame posėdyje Pabiržėje nutarė atimti Aldonai Trybieni motinystės teises.

Aldonai Trybieni, sakoma, 32 metai. Atrodo senesnė. Veidas nuo alkoholio išpurtes, pamėles, rankos ir balsas dreba. Kada ji paėmė į rankas pirmą kartą degtinės stiklėlį, jau ir pati neatsimena. Gal tai buvo namuose (jos tėvas Kazys Strautnikas savo laiku, kaip sakoma, degtinės su duona nedažė, buvo girtuoklis), gal kur pas draugę ar draugą, švenčiant vardines. Bet faktas lieka faktu, kad gerti patiko. Ir ji savęs nevaržė. O tai ir buvo blogiausia. Iš pradžių tik noras išgeriti, o dabar — jau

butinybė. Aldona Trybienė tapo alkoholike. Su girtavimu koja kojon sutarė ir amoralumas, savo moteriško orumo negerbimas. Pirmas vaikas Virginijus buvo nesantuokinis. Jam dvylika metų. Jis lanko internatinę Biržų mokyklos V klasę. Antrajai, Aušrai, septinti metai. Bet ką šie vaikai matė ir patyrė iš motinos, vargu ar kada jiems sukels bent šaltos pagarbos jausmą. Girta ir girta, peštynės, muštynės su tėvu, klaikios, išgąščio pilnos dienos ir naktys, bėgimas iš namų pas kaimynus. Ir dėl įniršusių tėvų, ir dėl alkio. Sušelpdavo kaimynai mažyliui, pavalgydindavo, šiltu žodžiu paguosdavo. Taigi, kaimynai, o ne motina su tėvu.

Kenčia vaikai

Kartą, susirgus dukrai, Trybienė pasiskolino iš kaimynės penkrublę. Vaistams, atseit. O tuos "vaistus" degtinės pavidalu, už skolintus pinigus nupirtus, išgėrė pati. Virginijus, kaip buvo minėta, lanko internatinę Biržų mokyklą. Mokestis už išlaikymą labai nedidelis — tik šeši rubliai per mėnesį. Bet tėvai "nepajėgia" ir jo sumokėti — gėrimui neužtenka. Kai Virginijus buvo perkeltas į Pabiržės vidurinę mokyklą, jis gyveno ne pas tėvus, o pas kaimynus Morkvėnus.

Motina, dar kai dirbo Biržų ligoninės skalbykloje, nepareidavo į namus net po ištisą savaitę. Čia ūliodavo per naktis su Katkūniene. Dabar panašių draugužių susiranda Pabiržėje. Tai Irena Stapulionienė, Janina Marozaitė, Vida Simonavičienė. Buvo lyg ir įsidarbinus Daniūnų plytinėje, bet vieną dieną pa-dirba, dvi dienas geria. O mažoji Aušrelė eina pas kaimynus valgyti prašyti.

Ignas Trybė, komunalinių įmonių darbininkas, irgi ne ką geresnis tėvas, toliau rašoma "B. Žodyje". Geria taip pat, vaikais nesirūpina, kelia namuose pragarą. Ši šeima nuo 1972 m. vasaros yra rajono milicijos vaikų kambario įskaitoje. Vieną dieną į miliciją ateina Aldona Trybienė ir skundžia vyrą, kad šis girtuokliuoja ir muša ją, vaikus, veja iš namų. Kitą dieną užėina Ignas Trybė ir kaltina žmoną girtuokliavimu ir neištikimybė.

Laikraštėlis nė puse žodžio neužsimena, kad dėl šios suirusios šeimos kalta ir sovietinė tvarka: juk geriama ne iš gero gyvenimo.

Suirusi šeima

Kitame numeryje rašoma moralės temomis apie kitą suirusią šeimą. Danutė Vrubliauskaitė, Ruoliškių kaimo gyventoja, prieš keletą metų tapo Kancleriene, kitaip sakant, ištekejė už Jono Kanclerio, pasakoja milicijos kapitonas Č. Leščinskas, Biržų rajono vidaus reikalų skyriaus kriminalinės pajieškos vyr. inspektorius. Išteketi ištekejė, o sugyvenimo, geros šeimos nebuvo. Nors gimė trys vaikai, bet ir jie tėvo charakterio nepakeitė. Girtuokliavo jisai, keitė darbo vietas arba ir visai nedirbo. Kai žmona visiškai atsibodo, nusitrenkė į Šiaulius "laimės jiejoti". Ten pavogė apie porą šimtų rublių ir pakliuvo į pataisos darbų koloniją.

Pernai balandžio pabaigoje jis grįžo iš įkalinimo vietos. Bet nei D. Kanclerienė turėjo vyrą, nei vaikai tėvą. Veltėdžiavo jis, o apie šeimos išlaikymą nė negalvojo. D. Kanclerienė teismu prisiteisė alimentus. Bet ir jų negauna, kadangi J. Kancleris nedirba.

Tačiau nebūtų ši visa istorija taip užaštrinta, jeigu J. Kanclerio akis nebūtų išsižiūrėjusi Lidos Gusevos, merginos, apie kurios moralę nepasakys gero žodžio. Kartais J. Kancleris nakvoja pas motiną Ruoliškyje, kartais pas L. Gusevą Biržuose, kartais, sako, ir pas žmoną, žiūrint koks nusiteikimas ir kiek išgėręs.

Kokių tik priemonių nesiėmė Danutė Kanclerienė vyrui sigražinti. Visai puolė uošvė, kam ši leidžia sūnui pas save gyventi, ir kartą, pasikvietusi savo brolių, prityko ją su sūnum grįžtant iš Biržų ir apmuša. Kliuvo ir Lidai Gusevai. Ji dirbo autotransporto įmonėje konduktore, bet ją ėmė taip atakuoti D. Kanclerienė, — kasdien ateidavo ir plūsdavosi, grasindavo, o kartą buvo net įtartino skysčio butelį atsinešusi, atseit, akis išplikysianti, — kad ta buvo priversta mesti darbą. Bet persekiojimai nesiliauna — naktimis prie jos buto durų daužosi, o ir dienos metu ne tik ją, bet ir jos motiną sekioja, prie žmonių plūsta, grasina.

D. Kanclerienė skundus rašė ant vyro ir į Biržų rajono vidaus reikalų skyrių (viršininkas V. Mikuckas), ir į respublikos vidaus reikalų ministeriją, vadino valkata, skundė, kad tasai neturi nei paso, nei karinio bilieto, kliuvo ir Biržų milicijai. Šioje byloje susikaupė visokių pareiškimų, paaiškinimų, skun-

LIETUVA

dų, pažymėjimų iš viso apie 40 lapų. Danutė Kanclerienė buvo kviečiama į vidaus reikalų skyrių, bet neatėjo. Girdi, aš turiu reikalus tik su ministerija, o Biržų milicijoje man nesą kas veikti. (Atrodo, kad ji nelabai pasitikėjo milicijos bešališkumu: L. Guseva, pavyzdžiui, nebuvo kviečiama ateiti į miliciją).

Kadangi Ruoliškis priklauso Biržų miesto rajonui, D. Kanclerienę ir jos brolių R. Vrubliauską svarstė draugiškas teismas prie miesto vykdomojo komiteto, pirmininkaujant tam pačiam Leščinskui, ir nubaudė už muštynes po 10 rublių. Kaltinamieji į draugiško teismo posėdį neatėjo.

Baigdamas milicijos kapitonas Leščinskas pataria tai šeimai draugiškai išsiskirti. Apie vaikus jis neužsimena.

Kaltinamas inžinierius

Prie rašinių moralės temomis' priskirtinas ir atsitikimas su Kvetkų tarybinio ūkio vyr. inžinieriumi Anatolijum Reiniu. Mirus kolektyvo nario traktori-ninko Vlodo Remeikos tėveliui, mechanizatoriai sudėjo 20 rb. įdėti užuojautai "Biržiečių Žodyje". Vyr. inžinierius važiavo į Biržus, ir pinigai buvo įduoti jam nunešti į redakciją. Reins užėjo į redakciją pietų metu, rado ją užrakintą; pasukęs į šašlikinę, pinigus pragėrė.

Taip tvirtino redakcija. A. Reins teigė, kad pinigus paliko redakcijoje ir griežtai atsiskakė juos grąžinti. Kvetkų kolchozo draugiškas teismas nutarė pareikšti A. Reiniui viešą pa-peikimą, paskelbiant spaudoje. Bet kur teisybė? Neatrodo, kad pasiturinčiai gyvenantis Reins, gaunantis 160 rb. mėnesinio atlyginimo ir, aplamai, rimtas žmogus, ne girtuoklis, būtų taip pasielgęs. Gal į šašlikinę užėjo kas iš "Biržiečių Žodyje"? J. J.

T. Ž.

TIESA IR GYVENIMAS

KRISTUS DIDMIESTYJE

J. McCANDLISH PHILLIPS

L. L.

John McCandlish Phillips yra "The New York Times" dienraščio reporteris. Jis per paskutiniuosius keliolika metų tame laikraštyje rašė ir teberašo aukšto lygio reportažus iš politikos ir kitų sričių. Už žurnalistinį darbą jis yra laimėjęs eilę premijų.

Tai buvo 1952 m. lapkričio 5 d. Šio rašinio autorius stovėjęs tarp kareivinių pastatų, netoli Baltimorės, kad jį paimtų ir iš ten išvežtų. Mat, jis buvo ką tik baigęs dvejų metų karinę tarnybą ir ruošėsi civiliniam gyvenimui. Prieš tai jis buvo pradėjęs visai kitaip gyventi, negu pirmiau. Jis buvo ypatingai pamilęs Kristų ir su juo suartėjęs. Jis dažnai išlinkdavęs į mažą kariuomenės kopyltelę ir ten nuoširdžiai pasimelsdavęs, kreipdamasis į Kristų ir prašydamas jo užtarimo ir pagalbos civiliniame gyvenime.

Užbaigęs karinę tarnybą, nežinojo, koks bus jo tolimesnis gyvenimas ir likimas. Taip pat neturėjęs nė jokių planų, viską pavėsdamas Kristaus valiai. Vykdamas į geležinkelio stotį, jis galvojo, kad bent kol kas nieko kito nėra likę, kaip pasiekti savo gimtąją vietelę netoli Bostono, bet, deja, niekad jis ten nenuvažiavo. Dievo planai buvo kitokie. Pasiekęs Niujorką, lyg kažkieno skatinamas, jis nutaręs išlipti iš traukinio ir praleisti dieną kitą tame didmiestyje, apžiūrint jo įžymybes. Tuo metu jis net negalvojęs, kad Kristus jam turįs paskyrimą Niujorke.

Kitos dienos rytą jį Dievas tiesiog siūstė pasiuntęs į "New York Times" pagrindinę įstaigą, esančią netoli Time Square, darbo ieškoti. Toks pasiuntimas buvęs tikrai stebėtinasis. Kaipgi nelai kraštininkui eiti darbo ieškoti į laikraščio (ir dar tokio didelio ir garsaus) redakciją? Jo kvalifikacijos tam tikslui buvusios visiškai neimponuojančios. Savo gyvenime jis nė vienos dienos nebuvo dirbęs prie laikraščio; taip pat niekad nesimokęs jokioje kolegijoje. Bet Viešpats jį gelbėjęs. Redakcijoje du ponai jį ilgai klausinėjo ir pagaliau pasamdė kaip redakcijos pasiuntinį, vadinamą "copy boy", paskirdami į naktinę pamainą, nuo 6 val. p.p. iki 1:30 val. ryto, už 29.50 dol. savaitinės algos.

Po poros mėnesių jis sulaukė dvidešimt penkerių metų amžiaus, ir buvimas šiose "copy boy" pareigose jam pasidarė nemalonius. "Boy!" — kuris nors redaktorius šūktelėja, ir jis tuoj turi bėgti pas jį sužinoti, ko norįs. Mėnesių mėnesiais jis taip bėgiojęs, nešiodamas jiems sumuštinis, kavą, pranešimus, laikraščių iškarpas, valęs jų rašomuosius stalus ir atlikinėjęs kitus panašius darbus. Ir taip ilgainiui jis pasijutęs esąs "seniausias pasaulyje berniukas". "Ir kur toliau beieiti?" — galvojo jis vienas sau. Tikrai vienas iš 35 berniukų pasiuntinių tada buvo paaukštintas į reporterius. Tad bet koks pasitikėjimas geresne ateitimi buvo bepradingstas.

Pradedant antruosius metus, mažytė vil-

ties kibrkštelė buvo švystelėjusi. Jis buvo pasiūstas toms pačioms pareigoms, bet su didesniu atlyginimu, į dienraščio skyrių Vašingtone. Vėl laikas bėgęs, ir abejonės vedusios kovą su viltimi pasiekti ko nors geresnio. Bet pasitikėjimas Aukščiausiuoju vis tiek viską nugalėjo. Jo pasąmonėje kažkas vis kuždėjo: "Būk ramus ir žinok, kad aš esu Dievas! Lauk manęs ir didmiestyje!" Tam balsui abejonės nepritarusios ir kuždėjusios į kitą ausį: "Nebūk kvailas. Tu visą gyvenimą būsi belaukiąs. Pats ieškok ir susirask geresnį darbą".

Pagaliau vieną dieną, nakties metu, pasitikėjimas tartum kažkaip visiškai išskridęs pro langą. Jis parašė prašymą kitam darbui gauti. Tačiau negalėjęs rasti pašto ženklų, ir laiškas liko neišsiųstas. Tik kitos dienos rytą jis atsinešė laišką į darbovietę. Vos tik pravėrus duris, susitiko jį įstaigos viršininkas ir pasakė: "Įstaiga yra nurodžiusi, kad privalai grįžti į Niujorką ir užimti kitas pareigas. Esi paaukštintas į reporterius!"

Grįžęs į Niujorką, jis gavo reporterio ženklą, su spaudos darbuotojo kortele, duodančią teisę praeiti pro visokias sargybas. Jis buvo pasiūstas į Brooklyną rinkti ir redakcijai teikti žinias iš policijos archyvų apie įvairiausias kriminalinius nuotykius. Kurį laiką ten pabuvęs, buvo vėl gražintas į centrinę įstaigą.

Reporterio darbas buvęs labai įdomus. Vieną dieną tu keliesi trečią valandą ryto užregistruoti mėnulio užtemimo, o 8 val. ryto jau esi aerodrome, nes ten spaudos atstovai turi sutikti kurio nors krašto ministro pirmininką.

Kartą jam buvo pavesta parašyti tris reportažus nurodytomis temomis. Tai reikėję padaryti per savaitę. Ir buvę padaryta. Deja, tik vienas reportažas buvo išspausdintas, o kiti du atmesti. Jis buvo truputį susijaudinęs ir susinervinęs. Kai reikėjo sumegzti ketvirtąjį reportažą, jam pritrūko ir laiko, ir idėjų. Tada jis atsisėdo prie rašomojo stalo, atsiduso ir tyliciai tarė: "Mano Dieve, laikas jau yra praėjęs, idėjos išsibausios. Padėk man, prašau tave!"

Ir taip jis už stalo sėdėjęs apie gerą pusvalandį, pasitikėdamas Dievu. Staiga suskamba telefonas. Žmogus labai kultūringu airišku akcentu paklausia, ar jis nenorėtų parašyti reportažą apie mokslininką, gyvenantį lauzyno rajone, rytinėje 29-tosios gatvės dalyje. Tas mokslininkas rašęs ir pats spausdinęs knygas savo paties pasigaminatoje spaustuvėje. Toji spaustuvė esanti įruošta jo paties kambaryje iš visokių nenaudojamų liekanų.

Po trijų minučių jis jau sėdėjo taksyje ir tuojau pasibeldė į to žmogaus duris. Spaustuvė buvo primityvumo premijos verta įdomybė. Į jos dalis buvo įjungta laivo vairavimo ratas, eilė nenaudojamų automobilio dalių, siuvamosios mašinos liemu, pagaliau net šluotos kotas ir dar visokių smulkesnių niekniekių. Bet spaustuvė veikianti kaip reikiant. Žmogus jam parodęs ir keletą knygų, spausdintų šioje spaustuvėje.

Maždaug per valandą jis jau turėjo visus reikalingus duomenis įdomiam reportažui.

Sugrįžęs į įstaigą, greitai viską aprašė. Už tą reportažą jis laimėjo ypatingą premiją. Tad, jo žodžiais tariant, tikėjimas ir pasitikėjimas Dievu esanti pati geriausiaji pasisekimo garantija. "Metai po metų", rašo jis, "aš mačiau ir jaučiau Dievo gelbstinčią visagalinčią ranką; jis atskyrė mane iš "copy boy" eilių, suteikė geresnę ir pagaliau visai gerą tarnybą. Už tai iš visos širdies aš jam dėkoju ir juo pasitikiu. Gal aš esu vienintelis krikščionis, atgimęs tik iš jo valios ir pralenkęs daugelį sau lygių: reporterių, redaktorių, pasiuntinių ir kitų didžiuliame žinių departamente, tarp kitų 250 asmenų. Kartais užkandžių ar kitų pokalbių metu aš pasisakau redaktoriams ir kolegoms žurnalistams, kad esu užėmęs šį darbą ir gavęs šią vietą, tik tarpininkaujant Kristui. Tai nėra ko man tai slėpti nuo draugų, nes tik Aukščiausiojo valia aš esu tarp jų".

Pagaliau jam nusibodę matyti savo draugus, stokojančius tikėjimo dvasios. Jis pasiryžo už juos melstis. Taip pat jis klausė Dievą, ką galėtų daugiau daryti. Jis pajuto tokį atsakymą: "Pasidėk Šv. Raštą ant savo rašomojo stalo ryškiausioje vietoje". Iš pradžių jis nenorėjęs tai daryti, nes galėję atrodyti, kad jis per daug viešai demonstruojąs savo tikėjimą. Bet pagaliau tam vidujiniam balsui nutarė paklusti: ant stalo padėjo Šv. Raštą. Pradžioje nieko neatsitiko, niekas jokios pastabos nepareiškė. Tik vieną vėlyvą vakarą atėjo į jo kabinetą jaunas "New York Times" redaktorius ir pradėjo pokalbį apie Šv. Raštą. Jis nebuvo krikščionis. Po ilgesnio pokalbio tapo konvertitas ir visada viešai pabrėždavo, kad tik Kristus per Šv. Raštą jį įstatęs į tikrąjį gyvenimo kelią.

Po kiek laiko vėl tokį pat vėlyvą vakarą pas jį užsuko tas konvertitas ir tuoj išdėstė savo reikalą: "Aš tikiu", sakė jis, "kad Jėzus Kristus nori matyti mudu abu meldžiantis drauge". Tad juodu pasitraukė į kabineto kamputį ir susikaupė trumpai maldai. Tai buvusi tik pradžia. Po to tęsėsi bendros maldos ir bendri Šv. Rašto skaitymai. Paskui jų ratelis prasiplėtė — buvo renkamas kas savaitę maldos susikaupimui ir Šv. Rašto studijoms, bet jau ne nuošaliame kabineto kamputyje, o dideliame konferencijų kambaryje. Dalyvių buvo ir iš kitų departamentų. Atsirado ir du nauji konvertitai, kurie priėmė Kristų į savo širdis.

Baigdamas savo nuoširdų pasakojimą, šis didžiosios Amerikos spaudos reporteris pabrėžia, kad krikščionys labai yra apleidę kai kurias labai svarbias sritis šio didelio krašto visuomenėje. Jo žiniomis, esą labai maža krikščionių, dirbančių laikraščių redakcijose. Taip pat jų labai nedaug ir radijo bei televizijos darbuotojų eilėse.

Laisvai išvertė ir atpasakojo Pr. Alšėnas

Lietuvių Dienos Kolumbijoje

P. TOTORAITIENĖ

Medellino lietuviai ir jų svečiai jaučiasi lyg naujai atgimę lietuviškoje dvasioje po 5 dienų įvairių programų, iškylių, susirinkimų, pobūvių.

Birželio 25 d. dienraštis "El Colombiano" (ispanų kalba) idėjo ilgą straipsnį apie Lietuvą ir lietuvius, švenčiančius savo tremties gyvenimo sukaktį iševijoje. Dienraštis paminėjo rusų okupaciją, žmonių teisių laužymą Lietuvoje ir kituose jų užimtuose kraštuose.

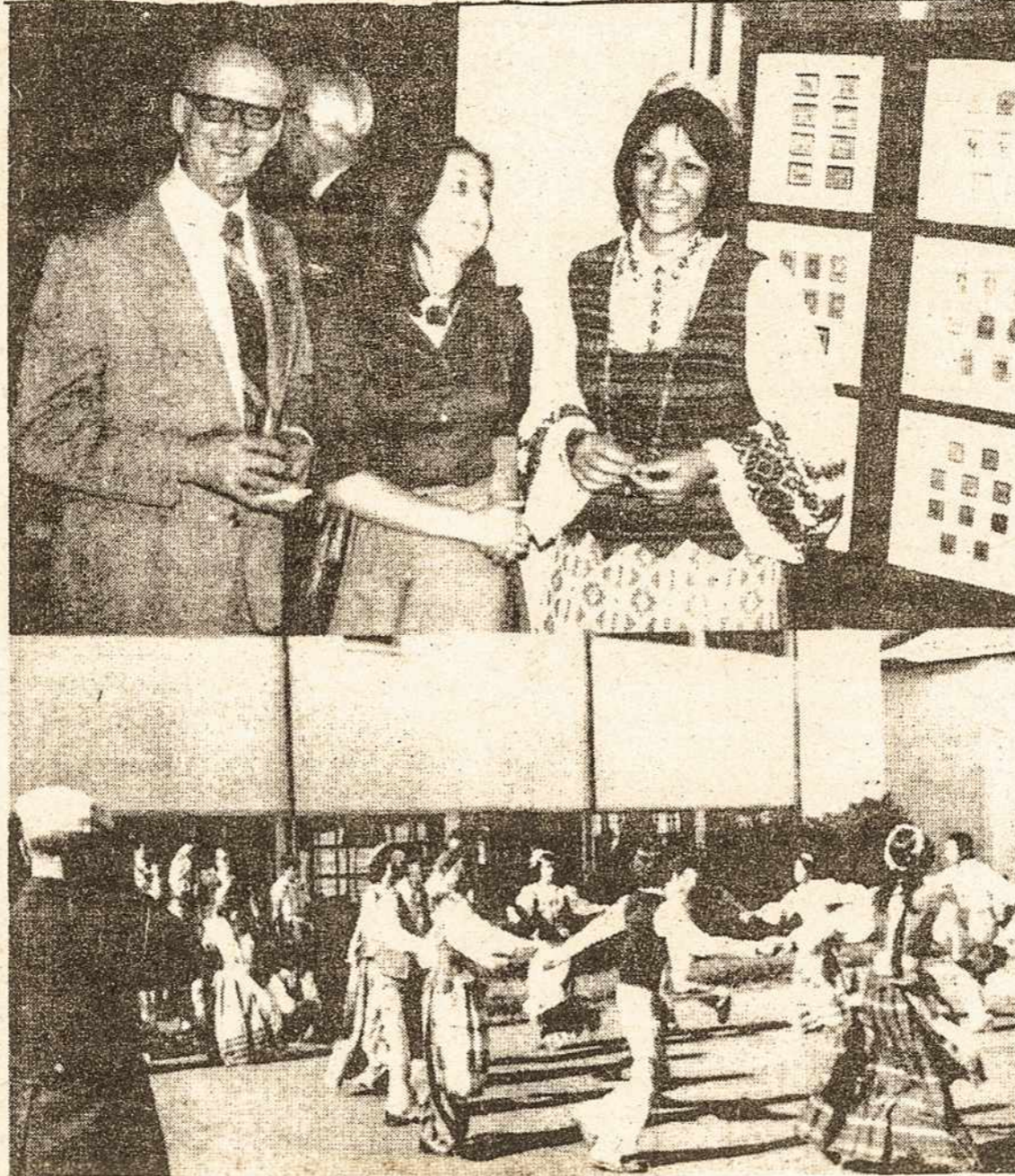
* * *

Lietuvių Dienos pradėtos Lietuvių Centro patalpose kokteiliu ir filatelijos bei fotografijų parodos atidarymu. Kokteilių rengė Lietuvių Katalikų Komitetas su savo energingu pirm. kun. M. Tamošiūnu. Į kokteilių kiekvienam iš mūsų buvo leista pasikviesti po 3 ar 4 draugus kolumbiečius. Aš pakviečiau Medellino kurijos advokatą su poniu ir savo parapijos kleboną — aktyvų, energingą italą, Consolatos kongregacijos misijonierių. Važiavome jo automobiliu. Prie Lietuvių Centro mano svečias, išlipęs iš automobilio, pasižiūrėjęs į didelį trijų augštų su kopyčia pastatą ir nustebejęs tarė: "Tai lietuvių centras?" Atsakiau "taip".

Prie Centro durų susitinkame svečią iš Bogotos inž. Pikčilingį ir inž. A. Maticki. Supažindinu su jais savo svečią. Už kelių žingsnių susiduriame su nuolat beskubančiu pačiu pirmininku dr. V. Gaurišu. Jis mus paprašo pasirašyti į svečių knygą. Prie stalelio, pasipuošusi tautiniais drabužiais, svečius priiminėja paskutinio inžinerijos semestro stud. Daiva Gaurišaitė. Pasirašome. Jinai mus paprašo į salę, kur matosi daug jaunimo iš Bogotos, Baranguillos ir Medellino, svečių, suvažiavusių iš įvairių Kolumbijos vietų, jau senesnio amžiaus lietuvių, besišnekučiuojančių savo tarpe. Tarp jų mūsų draugai kolumbiečiai visada malonūs ir visada su šypsniu lūpose. Jiems čia viskas įdomu: mūsų jaunimas su tautiniais drabužiais, lietuviški ženklai ir fotografijos iš mūsų gyvenimo Kolumbijoje.

* * *

Lietuvių Dienas pradėjo dr. Gaurišas, pakviesdamas visus apžiūrėti parodą ir ją įvertinti. Žmonės pasipylė po gražiai dekoruotą ir stipriai apšviestą salę, skverbdamiesi vienas pro kitą prie niekad nematytų Lietuvos krašto pašto ženklų. Mano svečias kunigas susitiko su kitais svečiais kunigais — lietuvišiais, kolumbiečiais ir net su

Kolumbijos Lietuvių Dienose. Viršuje — susipažinimo-kokteilio metu: inž. Pikčilingis, Penčylaitė, Vyšniauskaitė. Už jų matyti kun. N. Salduko galva. Apačioje: saleziečių ūkyje jaunimas atlieka tautinių šokių programą

vienu iš Čilės. Jie visi prašė mūsų kapelioną kun. M. Tamošiūną parodyti jiems Šiluvos Marijos kopyčią. Vedami kun. Tamošiūno, užlipome į II augštą. Įeiname į savą, lietuvišką kopyčią, gražiai lietuviškai dekoruotą puikiais vitražais, didžiu šiluvos Marijos paveikslu, pieštu dail. A. Varno, daugeliu astrų, rodos, lyg iš Lietuvos atsiųstų. Mano svečias ir vėl klausia: "Ponia, kiek jūs čia tų lietuvių turite, kad įstengėte pastatyti tokį Centrą ir įrengti tokią gražią kopyčią?" Medelline esą gana daug italų ir turtingų, bet jie nieko panašaus neturi.

Pasigirsta muzika — jaunimas pradeda programą svečiams. Skubame grįžti visi į salę. O čia Medellino jaunimas jau šoka tautinius šokius. Jų grupė maža — tik trys poros ir berniukas. Po jų pasirodo Bogotos jaunimas su aštuoniom porom. Pabaigai susijungia abi grupės ir atlieka stilizuotą polką. Stud. Saulius Gaurišas jaunimo vardu pasveikina susirinkusius savo gražiai parašytu žodžiu.

Programa buvo neilga, tautiniai šokiai gražūs. Miklus jaunimas patiko svečiams — jie ilgai ir karštai plojo.

* * *

Šeštadienis — birželio 26. Po pietų einame į susirinkimą, kuriame paskaitą skaitys konsulas dr. S. Sirutis, kalbės PLB valdybos atstovas J. Kavaliūnas. Jie jau pas mus. J. Kavaliūnas

atvyko birželio 25 d. Su juo susitikome kokteilio - susipažinimo vakare. Dr. Sirutis dėl savo darbų atskrido birželio 26 d. iš ryto. Šis susirinkimas buvo mažiausias žmonių skaičiumi dėl daugelio priežasčių, bet grynai lietuviškas tiek savo svečių patriotiškais kalbomis, tiek pačių pirmųjų L. Kat. Komiteto narių pagerbimu, skaidrėmis iš dabartinės Lietuvos bei Kolumbijos lietuvių gyvenimo.

Sekmadienis — birželio 27. Pamaldos Šiluvos Marijos lietuvių kopyčioje. Pasitaiko diena labai graži: saulutė nekaršta, švelnus Pietų Amerikos vėjelis palydi lietuvius, skubančius į savas pamaldas. Šv. Mišias laikė ir pamokslą pasakė kun. M. Tamošiūnas. Lekcijas šv. Mišių metu skaitė J. Kavaliūnas. Lietuviška kopyčia, lietuviškos gėlės, lietuviškos giesmės ir malda bei Lietuvos himnas pabaigoje, rodos, nukėlė visus mus į mielą mūsų tėvynę Lietuvą. Pamaldos buvo laikomos už Lietuvos jaunimą, kad jis išliktų lietuviškas ir katalikiškas.

* * *

Po Mišių buvo sudaryta Kolumbijos Lietuvių Bendruomenės krašto valdyba: 2 nariai iš Medellino apylinkės valdybos, 2 iš Bogotos ir jaunimo atstovas. Jon įėjo: iš Bogotos inž. Pikčilingis ir Laima Didžiulienė, iš Medellino — dr. V. Gaurišas ir inž. A. Matickis, jaunimo atstovas — agr. Vacys Kęstutis Zlot-

kus. Posėdyje, kuriame buvo sudaryta Kolumbijos LB krašto valdyba, dalyvavo PLB atstovas J. Kavaliūnas ir dr. S. Sirutis kaip stebėtojai.

Pirmadienį svečiai — J. Kavaliūnas ir Linas Kojelis nuvyko į jaunimo stovyklą, įsikūrusią saleziečių ūkyje, kalnuose, netoli Medellino miesto. Tenai, jų vadovaujamoje gimnazijoje - aspirantade, profesoriauja kun. N. Saldukas. Svečiai aplankė jaunimą, pasitarė apie jų ateities planus ir išklaušė jų prašymus bei pageidavimus dėl lietuviškų knygų, literatūros ir tautinių šokių. Jaunimui rūpėjo gerai pasiruošti Lietuvių Dienų uždarymo programai, kuri įvyks jų stovykloje per šv. Petrą ir Povilą.

* * *

Antradienis — birželio 29 d., 9 v.r., tautiečiai susirinko prie Lietuvių Centro patalpų ir iš tenai automobiliais išvyko į Zechą, pas stovyklaujantį jaunimą. Iš ten senimas ir jaunimas nuvyko į labai jaukią saleziečių šventovę pamaldoms. Mišias laikė ir pamokslą sakė kun. N. Saldukas. Pasigirdo giesmės "Pulkim ant kelių", "Prieš taip didį Sakramentą"... Po pamaldų visi susirinko gražioje aikštelėje lauko pietums ir jaunimo programai. Grojant akordeonu agr. Kęstučiui Zlotkui, pasigirdo "Leiskit į tėvynę", "Lietuva brangi" ir kt. Pati mažiausioji jaunimo dalyvė Zlotkutė gražiai padeklamavo, pritariant jaunimo chorui ir akordeonui. Po to vėl šoko Medellino ir Bogotos grupės, o gale visi, bet jau ir su naujai priimtais "šokėjais" — stovyklos dalyviais, kurie su gana geru išmokinimu, nors dar ir su baime, jungėsi į bendrą šokį. Gražūs tautiniai drabužiai, miklus jaunimas, graži vieta sudarė puikų vaizdą. Ir, rodos, kažkas mums visiems sako: "Globok ir rūpinkis tuo jaunimu, negailėdamas nei laiko, nei pinigų, nes jis vertas tavo paramos ir rūpesčio. Praeis dar kiek metų ir jis pavaduos tave, o tu tu dar gali iš jo to tikėtis ir laukti".

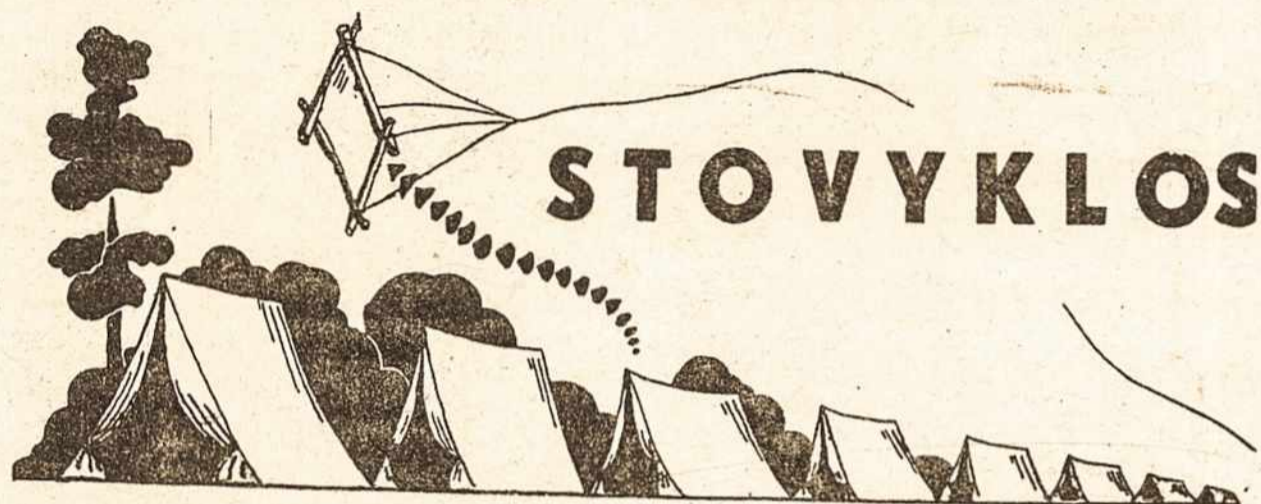
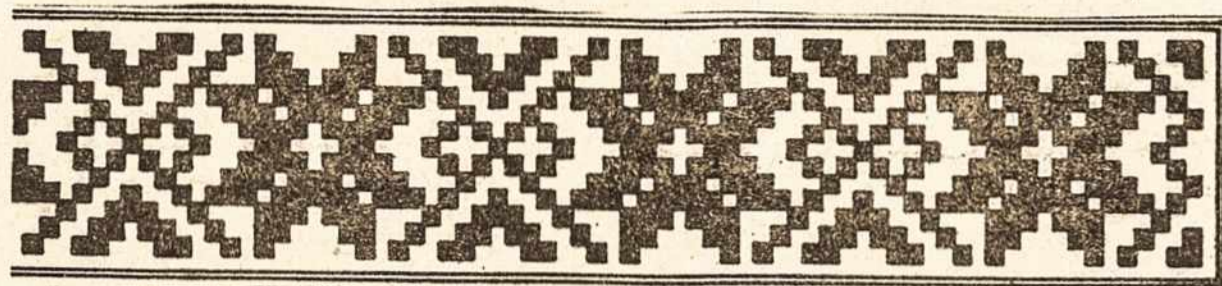
Graži popietė ėjo į galą. Saulutė jau slėpėsi už didelio, gražaus kalno. Dr. Gaurišas tarė visiems atsilankiusiems nuoširdų padėkos žodį. Dėkojo visiems prisidėjusiems prie programos atlikimo ar šios šventės surengimo.

Medelline įvykusios Lietuvių Dienos baigtos su viltimi, kad po poros metų mes vėl susirinkime kur nors kitur — Bogotoj, Cali ar Wilevesencio.

T. Ž.

© Dienai rašyti užtenka rašalo, šimtmečiams rašyti — reikia ašarų.
J. ERETAS

Mūsų Lietuva Mažiesiems

João Butkus Filho

Eu gostei das olimpíadas porque houve esportes variados como: 100 m. rasos, reve-samento, salto em altura, salto em distância, maratona de 2 kilometros e muitas outras. Ganhei vários esportes mas também perdi muitos.

Sobrevivência Quarta -feira

Andamos 6 km. para chegar a um bom local. Cada grupo fez uma fogueira e nela fizemos batatas, linguiças, laranjas, cenouras e tomates.

À noite 12 pessoas dormiram lá ao ar livre, mas no meio da noite choveu e todos voltaram.

Programas noturnos todos os dias

Terça-feira o kunigas passou slides da Lituânia e dos outros acampamentos.

Quinta-feira fizemos uma pecinha de marionetes.

Sexta-feira foi o dia dos talentos só que tinha que pôr as roupas do avêso.

Sexta-feira houve a brincadeira das bandeiras nas montanhas perto do sitio.

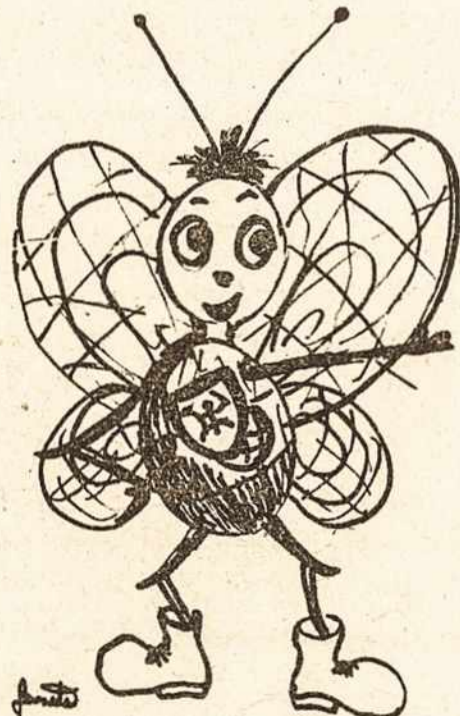
Todo mundo se machucou. Quase todos os dias houve jogo de queima.

O que eu mais gostei?
Gostei da casa e das camas. Porque a casa era quentinha e as camas molinhas.

O que eu menos gostei?
Não gostei do rio. Porque a agua era muito gelada. Briiii.

O que eu quero que gostaria que fizessem em outra stovykla. Gostaria que fizessem barzinho com doces variados.

Porque eu gostei da Stovykla
Porque a comida era gostosa e o resto também.

Alberto Greičius Filho

Na sexta-feira, teve muitos esportes por ex: corrida dos cem metros, masculino e feminino e o reve-samento, salto em extensão, salto em altura, e depois teve a maratona.

O passeio para ir foi de 6 km. e depois lá preparamos a comida e fomos procurar lugar para doze pessoas dormirem e o resto dormiu em casa. Todas as roupas daqueles que dormiram chegaram molhadas por causa da chuva.

O programa noturno foi legal porque teve muitas peças diferentes.

A brincadeira das Bandeiras foi muito boa porque tinha muitas árvores e muito lugar para andar.

O que eu mais gostei? Porque?
Da brincadeira da bandeira porque tinha muitas arvores e muito lugar para andar.

O que eu menos gostei?
Dos pontos em conjunto porque alguns cooperam e os outros não e diminui os pontos.

Porque eu gostei do acampamento?
Porque teve esportes e programa noturno.

Douglas Rudolfo Saldys

No dia dos esportes eu participei de todas as brincadeiras e tudo começou com a corrida dos 100 metros, depois o reve-samento, depois, salto em distância e em altura tanto para masculino como para feminino. Houve também a maratona na qual eu peguei o 3º lugar. No salto em extensão eu peguei: o 1º lugar.

O passeio foi de aproximadamente 6 km. e tivemos que viver, naquele dia com os produtos da natureza. Houve a turma que dormiu no mato, e, houve a turma que dormiu no sitio. No final a turma que ficou no mato tomou uma chuva que o Saulaitis teve que ir busca-los.

Particularmente eu não gosto de montar programa de marionetes, mas quanto ao resto não tenho objeção.

As brincadeiras foram boas e aprendemos brincadeiras novas, uma das quais veio de LITUANIA. A que mais me agradou foi a das Bandeiras é uma brincadeira onde tinhamos de ocultar a nossa Bandeira e pegar dos outros.

Gostei menos dos pontos em conjunto, pois se fosse individual cada um ganharia mais pontos – os melhores seriam reconhecidos.

Gostei do acampamento por causa do local, das amizades e da dienotvarkė a não ser o pouco repouso após o almoço.

Sandra Cristina Mikalauskas

Eu gostei muito das olimpíadas, mas não participei de todas. Teve salto em distância e em altura, maratona, reve-samento e corrida comum e a maratona.

Tivemos também o dia da sobrevivência comemos só batata, linguiça, cenoura, tomate, pão e laranja tudo direto da fogueira.

Nos programas noturnos tivemos slides, onde nos foram mostradas imagens da Lituania e do acampamento de Ubatuba, no dia seguinte fogueira pecinhas talento, carnaval, baile, missa etc.

Brincamos de muitos jogos como xadrez, volei, poker, escorregar nas montanhas, queimada tivemos também a brincadeira da Bandeira onde nós ganhamos.

O que eu mais gostei foi tudo porque estava tudo legal.

O que eu menos gostei foi de lavar louça porque é chato.

Sugiro que arrumem uma empregada ou um empregado para lavar a louça.

Eu achei os meninos muito legais e não posso reclamar de nenhum, só da Elaine que qualquer servicinho que ela fizesse já falava de o mais difícil era pra ela.

Eu gostei muito do acampamento porque os conselheiros foram muito legais, as minhas companheiras e os meus companheiros e com essa é a minha primeira vez eu digo.

Espero voltar sempre.

Leonardo Kaminskas

Ontem eu fiz um monte de esporte, pulei, saltei, bastão e maratona.

No dia da sobrevivência nós fizemos uma caminhada de 6 km. fizemos 3 fogueiras com elas fritamos batata, linguiça e cenoura.

Contamos piadas e outras coisas. Nós perdemos mas brincamos muito.

Gostei de escorregar nas montanhas, nadar e outras coisas.

Não gostei de lavar louça e catar laranja para fazer suco.

Gostei de brincar de queima e futebol. Meu grupo é muito bom porque eles me ensinaram coisas que eu não sei.

Gostei do acampamento porque tem mixiricas e laranjas.

Elisabeth Jurciukonis

Olimpiada
Achei muito boa, mas acho que devia ter a corrida de quem descia o morro mais rapidamente.

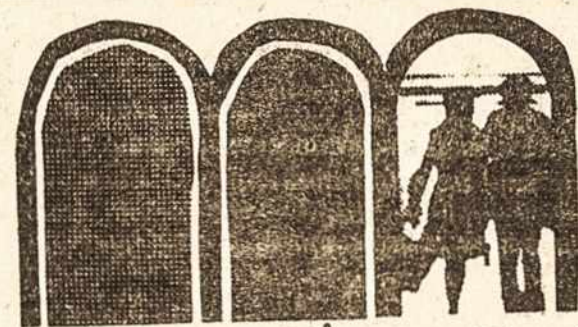

Juozas Silickas

Até agora a stovykla está indo bem, só que estou ansioso para a olimpíada de amanhã. DANU e IRU descobriram um super lugar para escorregar o morro abaixo. O kunigėlis virou artista só pinta quadros. Toco é o mascote do acampamento, unica coisa que foi meio ruim foi o dia da sobrevivência, molhado como um pato mas feliz como um rei.

Ouve uns enjoados como o José e o Ricardo B. que queriam dormir dentro de casa, porque o chão era duro mas se ajeitaram. A stovykla para alguns está formando um cassino todos jogam poquer. Há poluidores do ar no acampamento Bica e Puerta só soltam PUM (é bom parar)

Comida é que não falta. Dona Silene na cosinha tudo bem. Unica coisa que não agrada é que não pode fazer bagunça no quarto dos meninos (tô afim de voltar à barraca).

jaunimas

Dia da sobrevivência
Andei 6 km. e achei muito cansativo. Mas da comida eu gostei muito.

Programas noturnos
Achei que todos estavam bons.

Brincadeiras, brincadeira da bandeira
Achei todas boas, e gostei da brincadeira de mas não acho que devia ser num lugar plano.

Gostei mais do dia da sobrevivência, porque achei o almoço fora legal.

Eu não gostei da turma fazer trampolim no meu lugar de dormir, porque desarrumava todo o meu lugar de dormir e o sujava.

Eu queria que no outro acampamento tivesse mais brincadeiras.

Os elementos do grupo
Achei que o Bera e o Leonardo não trabalharam muito.

Gostei do acampamento porque é um lugar onde nós nos distraímos com coisas diferentes que tem.

Irutė Petraitytė

Olimpiadas
Foi um dos melhores dias, porém hoje a acordar foi muito difícil. Estou com dor no corpo todo.

Sobrevivência
Foi o melhor. Me diverti demais: fora os banhos de chuva e as consequencias, como o saco de dormir ensopado, e etc.

Programas noturnos
Um pouco demais na rotina. Poderíamos mudá-los mais não?

Todas as brincadeiras são boas. A da bandeira principalmente; foi a melhor. Corriam no morro melhor caíamos no morro a fim de pegar o inimigo.

Conclusão: Acabaram-se os band-aid e o mertiolate.

Gostei mais do dia da sobrevivência. Consegui me divertir muito. (é claro que aqui eu também me divirto mas lá foi demais); e dos escorregadores, ou melhor táboas que achamos nos morros.

Não gostei de lavar a louça e arrumar a casa.

Sugiro que continue a mesma e que o chefe, ou seja o Pe. Saulaitis continue aqui.

O meu grupo melhor não podia ser. Chegamos a conclusão do nome: „Ledu Kalnas, por causa do frio que fazia.

Gosto da stovykla porque é nela que eu consigo me desligar de tudo.

Beatriz Bendoraitis

Sobrevivência:
No dia da Excursão nós andamos 5 km. ida e volta. O grupo tinha que assar uma linguiça, meio tomate e meio pão jogar a batata na fogueira e quando estiver pronta comê-la.

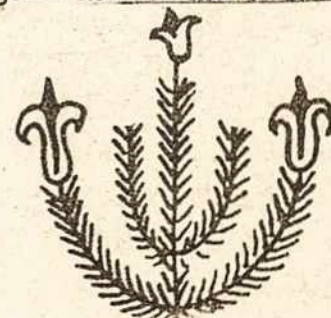
Nos dias noturnos teve fogueira apresentações não lembro mais.

Sexta-feira teve brincadeira de bandeira. Eu gostei das olimpíadas subir no morro descendo morro porque é gostoso.

Eu menos gostei de acordar às 8 hs. Eu quero que na outra STOVYKLA vamos dormir às 9:00 horas e acordar às 9,00 horas e corridas às 8,30.

O meu grupo chama Pipiriukai e é muito bom.

Eu gostei mais ou menos da Stovykla.

Literatūra ~ Dailė ~ Mokslas

DEBESĖLI, LĖK GREIČIAU!

JURGIS GLIAUDA

Paklauskite, vaikai ir suaugę:
Senas buvo jau senelis,
Tupinėjo kaip genelis.
Labai pyko, labai miršo,
Apie pupas užsimiršo...

Koks gi juokingas posmas,
ir vaizdas koks juokingas!
Juokiasi mažieji klausytojai. Vis-
kas vienoj skalėj: senelis, gene-
lis, vaikai ir pupos. Pasakoj
viskas lygiavertiška: žmonės,
paukščiai, žvėreliai, augalai.
Taip ant eiliuotos pasakos debe-
sėlio, kaip ant plausto, prieš
šimtą ir dešimtį metų įplaukė į
lietuviukų vaizduotės pasaulį
bene pirmasis lietuvių raštijoje
eilėraščių vaikam rašytojas Ka-
jetonas Aleknavičius. Buvo tai,
tiksliau nurodžius, 1861 metais.

-o-

1973, 1974 ir 1975 išeivijos
vaikų lektūros danguje pasirodė
debesėlių-plaustų karavanas.
Šeši šilkasparniai debesėliai,
vienas po kito nešė į vaikų pa-
saulį Birutės Pūkelevičiūtės ei-
liuotas pasakas, poemos. Jas į-
vaizdingai iliustravo Kazys Ve-
selka, autorės lėlių nuotrauko-
mis papuošė Algimantas Kezys.

Šeši šilkasparniai debesėliai-
plaustai, atnešę poemos, buvo:
Kalėdų dovana, Peliukai ir plaš-
takės, Daržovių gegužinė, Kle-
mentina ir Valentina, Skraidan-
tis paršiukas, Rimas pas Kęstu-
tį.

Kiekviena knygelė skirta at-
skiram siužetui, pristatant jį epi-
zodu. Polėkiškai lengvas, dai-
ningas, atspariai įsimenąs eilia-
vimas pristato poemą tokią gy-
vą, sugestyvią, dažnai sukre-
diančią nepaprastai maloniu
humoru, epitetų taiklumu, posa-
kių naivumu, viską įvyniojant į
realios pasakos koloritą.

Autorė suveda skaitytoją aki-
stato su retu miesto vaikam
pasauliu: su miško žvėreliais, su
daržovėmis, su ūkio gyvulėliais,
žuvimis, vabalėliais. Veikia ir
vaikai, ir pasakiškos būtybės.
Net suskamba kategoriškai moty-
vai. Rimutis apdairiai pastebėjo,
kad kunigaikščio Kęstučio šal-
mas nepapuoštas ragais. Kęstu-
tis paaiškino, kad ragus prama-
nė lietuvių priešai, norėda-
mi mus niekinti. Ragais žmo-
gui puošti netinką.

Vaizduotės talka poemų-pa-
sakų pasaulis paverčiamas tik-
rove, kurion įžengus nėra ko ste-
bėtis ir gaišti laiką apsidairant:

Pasakų nykštukas, kuris nu-
skraidino Rimą ant debesė-
lio į Trakus (ilustracija B.
Pūkelevičiūtės poemėlei)

viskas sava, viskas paprasta, vis-
kas ir patraukliai nauja. Pagal
kiekvienos knygelės siužetą ga-
lima rašyti partitūrą vaikų ope-
retei. Mažieji vaidintojai galėtų
imtis vaidybės, dainuoti pagal
poemų posmus arijas, skanduoti
kupletus. Tai nėra nereali prie-
laida. Tai daugiur sėkminga ini-
ciatyva. Juo labiau tą mintį tu-
rėjo ir autorė, idėjusi į knyge-
les kai kurių personažų dainų
gaidas.

-o-

Mažųjų skaitytojų ir klausyto-
jų auditorija yra viena reikliau-
sių. Tai žino kiekvienas auklė-
tojas. Tai žinau ir aš, Alės Rū-
tos iniciatyva pakviestas susi-
tikti su šeštadieninės mokyklos
mokinukais. Nesunku rasti
bendrą kalbą su tais, kurie jau
bendradarbiauja mokyklos laik-
raštėly. Bet su pirmaklasiais pi-
pirais? Oho! Mobilizavęs visus
savo retorinius ir vaidybinius
gabumus, pasakodamas jiems
apie du išdidžius katinus iš sa-
vo "Pagairės", ir pats stebėjau,
kad tų katinų pasaulėjauta tokia
plati. Ir pats triumfavau, kad
klausytojų akutės buvo tokios
plačios. Talkino tad debesėlis-
plaustas įplaukti į savo audito-
rijos dėmesį: katinų personifika-
cija!

Kada įžengiau į Pūkelevičiū-
tės eiliuotų pasakų sferą, tuoj
prisiminiau ją, mūsų, Angelų,
mieste turėjusią savo solo vaka-

lą. Renginy buvo ir vaikų. Au-
torė skaitė ir jiems. Ji vaikus ma-
to, respektuoja. Su komizmo
niuansais savo turtingame at-
spalviais balse ji skaitė ištrau-
kų iš Rimo pas Kęstutį. Su savo
Pučia vėjas, žemė sukas,
Plaukia mažas debesiukas...
ji spontaniškai, kaip ant plausto,
įplaukė į vaikų širdutes. Tai bu-
vo matyti iš jų susikaupimo,
veidų išraiškos, plačių akių, kol
staiga situacijos taip susikompli-
kavo, atsimezgė taip juokingai,
kad gaivališkas, staigus vaikų
juokas buvo pats brangiausias
atpildas už poemos humorą.

-o-

Autorė nemėgsta modernaus
gyvenimo personalistikos, pa-
stebimos nūdienėj vaikų lektū-
roj: lektuvai, neramūs automobi-
liukai, kurie nebeklauso savo
šeimininkų, pikti televizijos
aparatai, kurie prisivalgę nenori
pabusti, etc. Nenaudoja auto-
rė ir namų apyvokos padargų,
kuriuos mėgo Andersenai: gyvi
stalai, judrios kėdės, neramiai
spurdą degtukai, pikti virtuvės
puodai kelia riaušes...

Pūkelevičiūtė nenori personi-
fikuoti negyvų daiktų, ji myli
viską, kas tikrai gyva: daržo-
vės, gėlės, pelės, vištos, vaikai,
paršiukai... Į miesto vaikų lek-
tūrą ji įveda naujus persona-
žus, jų gyvenimą, vardus, epite-
tus ir vaizdus. Vaikai pažįsta
morkas, pomidorus ir agurkus
ant pietų stalo ir krautuvės len-
tynoj. Visai ne taip, vaizdas turi
praplėsti, sąvokos didėti. Staiga
prieš akis karnavalo scena:

— Vaje! — išbalo pomidoras, —
Aš šokti neisiu, aš toks storas,
Aš apsijuokt viešai nenoriu...

O akurkėlis kraipo ūsą,
Žvairuodamas į kitą pusę,
Ir eina tiesiai prie merginų —
Panelę morką šokt vadina...

Ir iš gyvulėlių bei žvėriukų
pasaulio autorė nepasirenka tų,
prie kurių, gal būt, vaikai prira-
kina žvilgsnius zoologijos sode,
prie didžiųjų, prie išgarsintųjų
liūto, tigro, dramblio... Pūke-
levičiūtės scenoj aranžuoti kiti,
tokie proziški, kasdieniški, ro-
dos, ir neįdomūs. Į sceną išeina
voveraitės, ežiukai, pelytės, zui-
kiai. Vaizdo pilnybei ir paukš-
teliai, varlės, vabalėliai. Paršiu-
kas dominuoja visos knygos siu-
žetui. Kitoj knygoj panelės viš-
telės. Ir visi jie pristatomi su
šiltu dėmesiu jų pasauliam, jų
pasaulėjautai.

-o-

Šešių poemų-knygelių pusla-

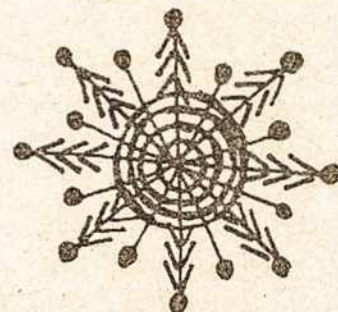
pių skaičius — 268. Siužetų į-
vairybė, spalvingų personažų
gausa, dainingas eilėdaros sma-
gumėlis, per 300 puikių spal-
votų iliustracijų, net realybės
autentika nuotraukose! Visa tai
narsu pavadinti, be gloriifikacijų
ir hiperbolių, mažojo skaitytojo
pramogine enciklopedija.

Nemažai turim eilėraščių vai-
kam rinkinių, bet šios Pūkelevi-
čiūtės knygos vaikam yra poe-
mos. Reiškiny retesnis ir todėl
brangesnis. Kažin, ar realizuoja
tėvai tų poemų reikšmę? Tai
lektūra ištisiems metams. Leisda-
mas laiką su tomis knygomis,
vaikas įsivina mielą, jautrų, gal
būt, ir sentimentalų simpatijos
jausmą mažajai jo aplinkai. Tai
vaiką kultūrina ir teigiamai vei-
kia jo būdo formavimą. Tai iš-
eities punktas humanistinei pa-
saulėjautos saviuokai. Tai pa-
garba viskam, kas gyva, kas iš
viršaus maža, bet turiniu dido-
ka. Tai įvadas į tarpusavio san-
tykių kultūrą, į respekto kitam
dorybę, į estetizmo pakilimą.
Poemos poveikis gilesnis už ei-
lėraščio poveikį, nes poema —
siužeto, temos, kolorito, idėjų
komponentas. Ar realizuoja tė-
vai, kad šios Pūkelevičiūtės en-
ciklopedijos akivaizdoj išeivijos
vaikai radosi vis geresnėj padė-
ty ir netenka ginčytis, ką imti
iš "anapus", kaip atrinkti, kas
"iš anapus" tinka. Šias knygeles
— poemas gavus, išeivijos vaikų
lektūra praturtėjo kiekybiškai ir,
kas svarbu, kokybiškai. Pateik-
tos vertybės, turtingos huma-
nistika, etika ir estetika.

Knygas išleido Darnos leidyk-
la, "Helsinkio deklaracijos dva-
sios" dvelkmėj tinka mum pa-
siūlyti Vilniaus ir Kauno spaudi-
nių importininkui Sojuzpečat
aprūpinti "anapus" vaikučius
Birutės Pūkelevičiūtės knygo-
mis. Neseniai rašytojų suvažia-
vime Vilniuj skūstasi dėl nevy-
kusių knygų vaikam. O gi išei-
vijoj aruoduose tokios puikios
knygos!

Debesėli, lėk greičiau...

DRAUGAS

KULTŪRINĖJE VEIKLOJE

DAIL. MARIJA TŪBELYTE-KUHLMANIEN, gyvenanti Japonijoje, pavasarinę savo tapybos darbų parodą surengė Kobės miesto galerijoje. Parodai ji buvo pateikusi 30 kūrinių — peizažų, natūrmortų ir portretų. Sekančią parodą planuoja rengti rudenį Tokijo mieste.

JONAS AVYŽIUS laimėjo 1976 m. Lenino premiją už romaną "Sodybų tuštėjimo metas". Lenino premijas kasmet skiria Sovietų Sąjungos ministerių taryba ir kompartijos centro komitetas. Premijuotasis romanas vaizduoja įvykius vokiečių okupuotoje Lietuvoje II D. karo metu. Jis jau yra susilaukęs inscenizacijos, o ateityje susilauks ir ekranizacijos. Pagal šį romaną jau kuriamas lietuviškas filmas. J. Avyžiaus talentą išryškino jo ankstesnis romanas "Kaimas kryžkelėje". Šiuo metu jis yra baigęs rašyti naują romaną "Chameleono spalvos", atskleidžiantį kūrybinės inteligentijos problemas.

SOL. VITALIJA ŠIŠKAITE, Vilniaus operos mezzo-sopranas, du sezonus tobulinosi valstybiniame Sofijos operos teatre pas profesores R. Zablinšką ir R. Brembarovą. Čia ji paruošė Amneris vaidmenį G. Verdi "Aidos" spektakliui ir su juo debiutavo bulgarų scenoje. Grįžusi Lietuvon, šį vaidmenį pirmą kartą atliko ir Vilniaus operoje, o gegužės 3 d. surengė rečitalį Vilniaus filharmonijoje. Sol. V. Šiškaitė su koncertmeisterė Ž. Noreikiene dabar ruošiasi tarptautiniam dainininkų konkursui Sofijoje, kur ji dalyvaus su sovietų dainininke V. Sokolik.

KAUNO PROFSAJUNGŲ KULTŪROS RŪMŲ liaudies teatras veiklos trisdešimtmetį paminėjo anglų dramaturgo D. Pristlio satyrinės komedijos "Lobis" premjera. Pagrindinius vaidmenis sukūrė įvairių profesijų kauniečiai — B. Vilkas, A. Vaikšnora, J. Surdokas, E. Kasputytė, G. Rapkevičienė. Teatru šiuo metu vadovauja Kauno dramos teatro aktorius A. Žekas, o antruoju režisorium dirba kaunietis aktorius R. Štaras. Šiame liaudies teatre pirmuosius žingsnis yra žengę profesionalieji aktoriai: dabartinis jo vadovas Antanas Žekas, kauniečiai Danguolė Baukaitė-Karklelienė, Viktoras Šinkariukas, klaipeidietis Algis Venckūnas, vilnietės Lilija Mulevičiūtė ir Birutė Didžgalvytė.

"LITUANISTINĖS BIBLIOTEKOS" SERIJA papildė Vilniuje išleisti du Simono Daukanto "Raštų" tomai, turintys 1683 puslapius. Rinkinį sudarė S. Daukanto biografas V. Merkys, tekstą ir dabartinėje lietuvių kalboje nevarojamų žodžių žodyną paruošė B. Vanagienė, pavardžių ir vietovardžių sąrašus — R. Strazdūnaitė. Su S. Daukanto gyvenimu, jo palikimu bei istorinių tyrimų metodu supažindina platus V. Merkio įvadas. Pirmąjį tomą sudaro "Darbai senųjų lietuvių ir žemaičių", tautosakos leidinių, skaitinių, ūkiškųjų knygelių santraukos, pastabos apie L. Ivinskio kalendorių kalbą, antrąjį — "Pasakojimas apie

veikalus lietuvių tautos senoveje", S. Daukanto laiškaivaliams asmenims. Keturi jų skelbiami pirmą kartą. Didžiąją "Pasakojimų apie veikalus" dalį taip pat sudaro lig šiol neskelbta medžiaga. Rinkinin liko neįtraukta S. Daukanto "Istorija žemaitiška", išleista JAV XIX š. pabaigoje, bet ji iš dalies atsispindi "Darbuose" ir "Pasakojimuose".

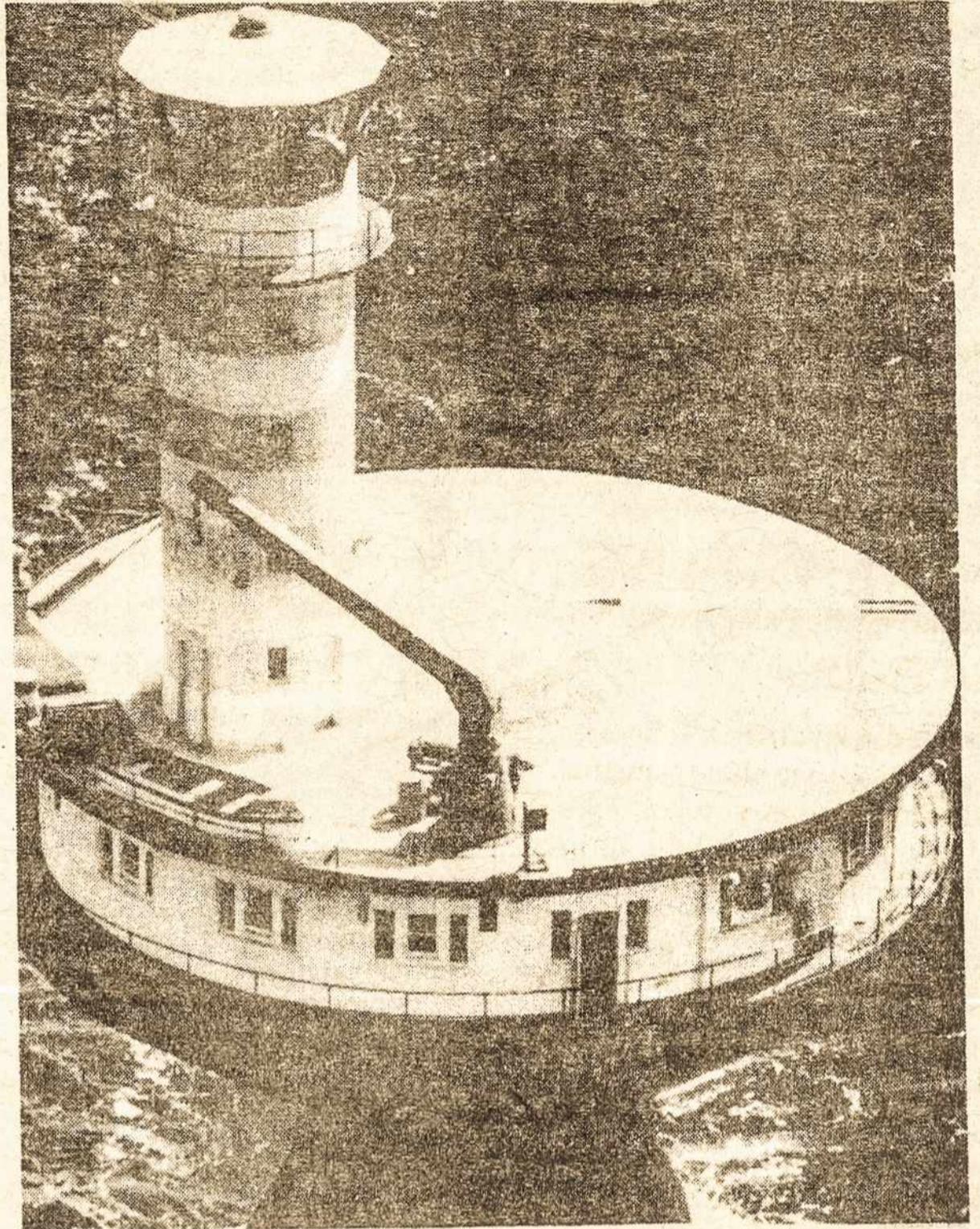
RAIMUNDAS KATILIUS, jaunas smuikininkas, surengė koncertą mažojoje Vilniaus filharmonijos salėje. Programon jis buvo įtraukęs L. Beethoveno, C. Francko, J. Juzeliūno, E. Izaji sonatas smuikui ir fortepijonui, C. Debussy "Popietinį fauno pilsį", K. Šimanovskio "Noktiurną ir tarantelą". Smuikininkui talkino pianistė L. Lobkova. Entuziastingai sutiktas, R. Katilius koncertą papildė E. Balsio, F. Bajoro, A. Tikso, G. Gerschvino pjesėmis.

LENKŲ LEIDYKLA LODŽEJE išleido lietuvių rašytojų novelių rinkinį "Moteris", sudarytą bei išverstą Anastazijos ir Zigmunto Stoberskių. Rinkininį įtraukti rašytojai — A. Vienuolis, V. Krėvė-Mickevičius, J. Grušas, A. Venclova, P. Cvirka, J. Baltušis, V. Sirijos Gira, V. Miliūnas, J. Mikelinskas, A. Markevičius, M. Sluckis, V. Rimkevičius, A. Pocius, V. Bubnys, R. Lankauskas, K. Saja, E. Kripaitis ir S. Šaltenis. Rinkinį papildė Z. Stoberskio rašinys apie lietuviškos novelės raidą ir jai atstovaujantius autorius.

PRANO VAIČAIČIO šimtąjį gimtadienį respublikinė Vilniaus biblioteka paminėjo iki kovo 15 d. trukščiančia paroda. Joje sutelktos P. Vaičičiaus knygos, pirmieji kūrybiniai bandymai "Varpe" 1896 m., "Vienybėje Lietuvosininkų" 1897 m., vadovėliuose, kalendoriuose bei rinkiniuose paskelbti eilėraščiai. Šią medžiagą papildė P. Vaičičiaus 1904 m. išverstas A. Puškino "Šykštusis riteris". Vasario 23 d. biblioteka surengė P. Vaičičiaus atminimui skirtą vakarą "Yra šalis". Šimtojo gimtadienio minėjimas buvo surengtas vidurinėje Sintautų mokykloje, susietas su gimtuoju P. Vaičičiaus Santakų kaimu Sintautų valsčiuje. Jo gyvenimo bei kūrybos apžvalgą padarė Vilniaus universiteto Kauno skyriaus dėstytojas P. Naujokaitis, kūrybinį palikimą aptarė literatūros kritikas A. Zalatorius. Programą savo eilėraščiais pajavirino poetas S. Geda. Dalyvių eilėse buvo P. Vaičičiaus brolio sūnus J. Vaičaitis.

LIETUVOS KINO STUDIJS naujojo filmo "Smokas ir Mažylis" premjera įvyko Vilniuje. Šį spalvotą trijų serijų meninį filmą buvo užsakiusi centrinė Maskvos televizija. Scenarijų pagal amerikiečio rašytojo Jack London apsakymus paruošė P. Morkus ir R. Vabalas, kuris taip pat yra ir šio filmo režisorius. Filmavimo darbus atliko operatorius J. Tomaševičius. Scenovaizdžius sukūrė dail. A. Švažas, muziką — kompoz. V. Ganelinas.

VILNIAUS DAILES SALONE surengta pirmoji asmeninė dail. Jeronimo Čiuplio paroda lankytojus su-

Prince Shoal švyturys šv. Lauryno upėje prie Saguenay upės. Pastatytas Kanados susisiekimo ministerijos. Tai didžiausias Kanados švyturys ir pirmasis, turintis aikštelę malūnsparniams nusileisti. Jo projektą paruošė ir statybą prižiūrėjo inž. Juozas Danys, Kanados susisiekimo ministerijos švyturių projektavimo bei statybos skyriaus vedėjas Otavoje

Nuotr. susisiekimo ministerijos

pažindino su jo akvarelėmis — portretais, peizažais, kompozicijomis. Jis yra pasižymėjęs kaip Lietuvos kino studijos dailininkas, apipavidalinęs lietuviškus filmus "Julius Janonis", "Žingsniai naktį", "Laiptai į dangų", "Eglė žalčių karalienė", "Ave, vita!", "Jausmai"

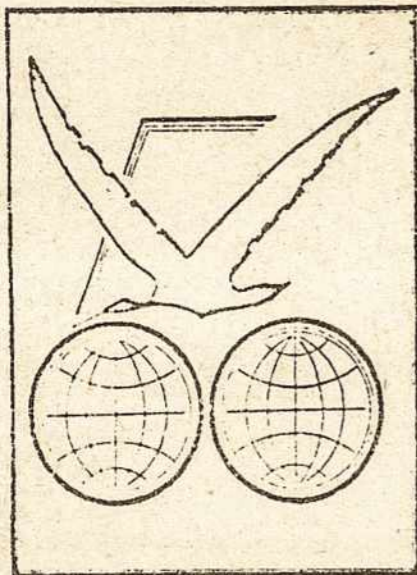
VILNIAUS KONSERVATORIJOS Klaipėdos fakulteto choreografas Vytautas Lekavičius savo diplominiam darbui pasirinko vakaronę "Taip ūliojo mūs senoliai". Šį darbą jam teko ginti Ignalinos kultūros rūmuose. V. Lekavičiaus paruoštą programą atliko Ignalinos rajono pasakoriai, dainininkai, pagyvenusių žmonių bei moksleivių šokėjų grupės.

KOMPOZ. VIKTORAS KUPREVIČIUS atšventė deimantinę amžiaus sukaktį, kuri buvo paminėta jo kūrinių koncertu Kaune. Sukaktuvininkas šiandien yra plačiai žinomas kaip Kauno varpininkas, su sūnum Giedriumi, taip pat kompozitorium, 1957 m. atgaivinęs nutilusius Kauno muzėjaus bokšto varpus. Abu Kuprevičiai yra surengę tūkstančius varpų muzikos koncertų, kuriuose skambėjo jų, B. Dvariono, A. Kubiliūno, M. Urbaičio ir kitų kompozitorių melodijos. Pernai jiedu viešėjo Magdeburge, R. Vokietijoje, ir keturis sėkmingus koncertus atliko šio miesto varpais. Iš stambesnių V. Kuprevičiaus darbų minėtini: operasaka "Žiogas ir skruzdė", baletas "Piemenaite ir kaminkrėtys", operetės "Paukščių koncertas", "Pasoga".

"VELNIO NUOTAKA" yra pirmas lietuviškas muzikinis filmas, sukurtas K. Borutos "Baltaragio malūno" motyvais. Scenarijų parašė pats filmo rež. A. Žebriūnas, eiles — poetas S. Geda. Kompoz. V. Ganelino muzika yra estradinio pobūdžio, atspindinti lietuvių liaudies intonacijas. Visas filmo tekstas yra dainuojamas. Filmavimą atliko operatorius A. Mockus, stengdamasis atskleisti spalvingą, šventišką atmosferą Trakų rajono apylinkėse, ten pasirinktame tikrame malūne. Veikėjų aprangą, primenančią stilizuotus liaudies drabužius, sukūrė dail. F. Linciuė-Vaitiekūnienė. Pagrindinius vaidmenis atliko aktoriai: Pinčiuko — G. Girdvainis, Jurgos — V. Mainelytė, Raupio — B. Babkauskas, Ursulės — R. Varnaitė. Visi "Velnio nuotakos" kūrėjai yra debutantai, pirmą kartą susidūrę su jiem neįprastu muzikinio filmo žanru.

ASTUNTAJAME "KNYGOS MENO" KONKURSE Taline varžėsi Lietuvos, Latvijos, Estijos ir Gudijos leidyklos. Konkurso diplomus laimėjo "Vagos" leidiniai — V. Petkevičiaus "Siekšnis, Sprindžio vaikas" (dail. K. Juodikaitis), K. Donelaičio "Mes vyžoti būrai" (dail. A. Makūnaitė), dail. S. Krasausko albumas "Amžinai gyvi" ir "Sviesos" išleistas vadovėlis "Muzika" (dail. L. Narvydaitė). Pirmosios trys knygos buvo spausdintos K. Poželos spaustuveje, ketvirtoji — "Vaizdo". Diplomais įvertinti ir du plakatai: dail. B. Leonavičiaus — respublikinės dainų šventės, dail. J. Galkaus — Tarptautiniu Moters Metu.

MŪSŲ ŽINIOS

PENKIASDEŠIMTMEČIO ŽINIOS

Penkiasdešimtmečio komitetas dėkoja Sąjungos šeiminkėms Albinai Ambrozevičienei, Pranciškai Garškienei, Monikai Baranauskienei, Marei Bumblienei, Verei Tatarūnienei ir Anei Godliauskienei, suruošusioms vaises po solistės Romos Mastienės koncerto Sąjungos Aliança rūmuose liepos 3 d.

Istorinės vertės fotografijas Penkiasdešimtmečio komitetui dar paskolino Kazimieras Skorupskis iš Parque das Nações ir Ona Polikaitienė iš Vila Anastácio.

Pabaltiečių parodos lietuvių imigracijos skyriui parinkta apie 80 fotografijų, apimančių fazendų ir kūrimosi interiore laikotarpį, pagrindines draugijas, Zelinės parapiją, sportinę veiklą, lietuviškas mokyklas (tik dar nėra gauta Bom Retiro ir Vila Anastácio fotografijų). Apie pusę parinktų nuotraukų reikėjo padidinti. Parodoje taip pat bus kelias senienų ir statistinis žemėlapis.

Kpt. J. Čiuvinas, Penkiasdešimtmečio komiteto pirmininkas, parūpino leidimą pasinaudoti São Paulo imigracijos departamento archyvu, nes lietuvių imigracijos parodai ruošiamas žemėlapis, parodys j kokias fazendas São Paulo valstijoje lietuviai buvo iškirstyti.

Jau gatavi Penkiasdešimtmečio lipnukai automobiliams ir iš lauko užlipinti, tokios pat išvaizdos — tik kitos spalvos — kaip gegužės 30 d. šventėje São Paule 50 m. Brazilijoje išgyvensiems įteikti: trispalvis paukštis baltam fone su dviem pasaulio skrituliais. Juos galima įsigyti parapijose ir pas komiteto narius, taip pat ir per lietuviškus parengimus.

Penkiasdešimtmečio komiteto ruošiamas „churrasco“ Santa Isabel rugpiūčio 15 sukels lėšų Lietuvos respublikos aikštės vardo pakeitimo išlaidoms ir šventei, kuri turėtų įvykti dar prieš ateinančius valdžios rinkimus.

Penkiasdešimtmečio gausiai iliustruotam leidiniui jau beveik visi straipsniai spaustuvėje surinkti. Rugpiūčio viduryje iš São Paulo komiteto narys vyks į Rio de Janeiro tartis su Kazimieru Gaulia, kuris siūlosi iliustracijas atspausti. Leidinys turėtų išeiti tuoj po didžiosios imigracijos šventės rugsėjo 12.

Leidinį galima užsisakyti iš anksto, pasinaudojant Mūsų Lietuvoje įdėtu blanku.

L.K.B. CHORO ŽINIOS

Pereitą savaitę Rio de Janeiro aplankė pirm. Jonas Bagdžius su Vaclovu Černiausku ir Albertu Magila, pasitardami su kun. M. Valiukevičium ir apžiūrėdami viešbučius rugsėjo 12 d. imigracijos šventei, kurios ekskursiją, iš São Paulo choras rengia.

Jau užsakyti iš São Paulo keturi autobusai, kurie išvyks į Rio rugsėjo 10 penktadienį vakarą, ir grįš sekmadienį vakarą. Visais kecionės reikalais kreipiamasi į choro valdybą.

L. Kat. B-nės choras gavo 1.000 kr. paramą iš Aleksandro ir Marytės Bumblių pereito mėnesio pabaigoje.

Šių metų choro valdyba yra: pirmininkas Jonas Bagdžius, vicepirm. Jonas Šepetauskas, izdininkai Albertas Magila ir Petras Šimonis, sekretorės Irene Belapetravičienė ir Monika Stasiulionienė, ūkio vedėja Stasė Kamantauskaitė.

KELIAUJA

Po atostogų pas gimines São Paule į Recife sugrįžo Marija Cecilia ir Juozas Ratkevičiai su vaikais José Carlos, Marcos ir Claudio. J. Ratkevičius jau virš metų dirba Pernambuke Himeca firmoje.

USP profesorė Rosa A. Petraitienė sugrįžo namo į São Paulį po mėnesio savo gimtoje Italijoje. „Nemuno“ šokėja Sueli Rulevaitė iš V. Zelinės praleido mėnesį Anglijoje „Cultura Inglesa“ kalbos instituto programoje.

Mėnesiui į São Paulį atskrido Faustina Sliesoraitienė Vasaitienė, o trumpesniai laikui jos sesuo su vyru iš Australijos, apsisutoję pas adv. Algirdą.

Šv. Kazimiero parapijos klebonas T. Petras Daugintis sugrįžo iš Montevideo, ten keturis mėnesius su puse pavadavęs T. J. Giedrį, São Paule išbuvusį sveikatos pataisyti.

Lietuviškai kalbanti

Vyrų — moterų — vaikų
gydytoja

DRA. HELGA HERING
médica

HOMENS—SENHORAS
CRIANÇAS

Av. Eulina, 99—V. Sta. Maria
(Skersgatvis ties nr. 2214, Av. Deputado Emílio Carlo-Bairro do Limão)

Tel.: 220-0439 / 266-3569

Aleksandrui ir Marytei Bumbliams, savo dukters Margaretės su-tuoktuviiu proga paskyrusiems Lietuvos Kataliku Bendruomenės choro reikalams tūkstanti kruzeiru, nuoširdžiai dėkoja.

pirm. Jonas Bagdžius
Choro valdybos vardu

PADĖKA

Jonui ir Aldonai Valavičiams, maloniai užleidusiems savo gražią sodybą Santa Isabel vaikų stovyklai liepos 11 — 18 ir jaunimo stovyklėlei VII 30 - VIII 1, nuoširdžiai dėkoja

stovyklautojai, jų tėvai ir vadovai

Nuoširdžiai dėkoju visiems, lankiusiems mano motiną Veroniką Ruzgienę, ypatingai T. P. Dauginčiui, lankiusiam ją Igoninėje, kun. J. Seškevičiui, T. A. Saulaičiui, palydėjusiam į kapines, prašydama, kad Dievas visiems atlygintų.

Danielė Ruzgaitė

SVEČIAI

Iš Kanados pas tėvus Vincą ir Ievą Kutkus Vila Beloje atskrido Regina Kutkaitė.

Rugpiūčio 10 iš Buenos Aires pakeliui namo į Kanadą São Paule sustojo Rasa Lukoševičiūtė, Pasaulio Lietuvių Bendruomenės siųsta talkininkė Argentinos jaunimui, išdirbusi ten tris mėnesius — savo vasaros atostogas.

Danutė Silickaitė-Jones pereitą savaitę atskrido iš JAV, aplankiusi savo vaikus ir jų šeimas.

Kun. Hermanas Šulcas rugpiūčio 11 išskrido Europon.

Rugpiūčio 14 per Rio parskrenda šešias savaites išstovyklavę lietuvių jaunimo stovyklose Šiaurės Amerikoje Robertas Saldys, Bea-

L. K. Šv. Jozape Bendruomenės
narių dėmesiui

Šių metų rugpiūčio /agosto/ 29 d. 16 val. Jaunimo
Namuose šaukiamas

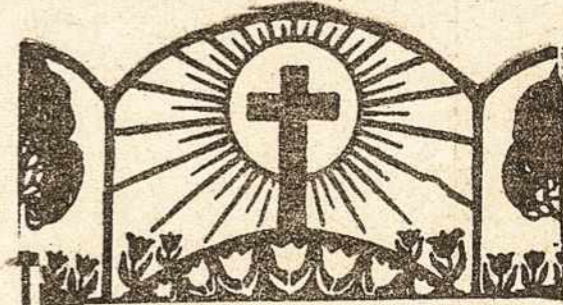
EKSTRAORDINARINIS NARIŲ SUSIRINKIMAS

Statutų reformai svarstyti ir priimti.

Visi nariai prašomi susirinkime dalyvauti.

Nario nekestis galima užsimokėti visais sekmadieniais iki susirinkimo prie V. Zelinės bažnyčios po 11 val. Mišių.

Kun. J. Šeškevičius
pirmininkas

MŪSU MIRUSIEJI

a.a. VERONIKA RUZGIENĖ

mirė Vila Beloje liepos 29 d.,
palydėta į Vila Formosa kapus.
Gimusi Ripaičių kaime, Utenos
apskr., 1896.II.26, į Braziliją
atvyko 1929 m. Palieka sūnūs
Kiriną, Serafiną ir dukrą Danie-
lę bei tris anūkus.

Maloniai kviečiu artimuosius ir pažįstamus dalyvauti 30 d. Mišiose už a.a. Veroniką Ruzgienę rugpiūčio 28 d., 19 val. šv. Kazimiero parapijos koplyčioje, Mookoje.

Danielė Ruzgaitė

triz Bacevičiūtė ir Nilza Guzikauskaitė.

UŽSIMOKĖJO UŽ ML

Jonas Buragas 80 kr., po 70 kr. Liudas Bendoraitis, Stasys Ambroziejus, Adelė Misiūnienė, Ana Serbentaitė, Pranas Andriuška.

Nauja prenumerata: J. ir C. Ratkevičiai, Recife, PE.

SKAITYKIT IR PLATINKIT
MŪSŲ LIETUVĄ!

MŪSŲ ŽINIOS

LIETUVIŲ LAIVAS

Kun. M. Valiukevičius iš Niteroi patvirtino, kad per "admiralą gautas karinis laivas, kuris rugsėjo 12 d. pavežios po Guanabaros įlanką imigracijos 50-čio ekskursantus. Ši ekskursija nori kaip tik simbolizuoti lietuvių atplaukimą į Braziliją prieš 50 metų.

Įplaukti į Guanabaros įlanką vien tik lietuviai, savo laivu, su Lietuvos Trispalve, tautiniais rūbais, su lietuviška daina (ar net ir tautiniais šokiais), o gal net ir kariškam orkestrui grojant Lietuvos Himną) – ar išvis būtų galima išgalvoti ką nors gražesnio ir prasmingesnio? O visą šią manifestaciją stebės žurnalistai, seks TV kameros, darys pasikalbėjimų.

Tik reikia, kad galimai daugiau lietuvių dalyvautų. Juk kada susilauksim kitos panašios progos?

Tegul pasaulis sužino apie lietuvių ir Lietuvą. Ir apie Brazilijos lietuvių.

Rugsėjo 12 dieną – Brazilijos lietuviams labai svarbi diena! Būtų neatleistinas nusikaltimas, jei pilnai jos neišnaudotum!

O DVASIA VIESPATIE, NUŽENK

Šį savaitgalį Pauliaus VI institutas (Taboão da Serra) suvažiuo Sekminių Atnaujinimo Vadovybė ir Taryba, kuri atstovauja 300 maldos ratelių, paplitusių po visą Braziliją.

Buvo praversti rinkimai, pristatyti žymesni atsiekimai, suplanuoti trys atskirų kraštų kongresai ateantiems metams ir išgvildinti keli rūpimiausi klausimai, kaip antai burtiškų ir spiritistinių kultų grėsmė Brazilijoj.

Atsilankė S. Paulo kardinolas J. E. Ev. Arns, o pačiam tridienį dalyvavo vienas vyskupas, 6 kunigai, tarp kurių kun. St. Šileika, 8 seselės ir pasauliečių iš 15 kraštų.

BAIGĖ MEDICINA

Leokadija Aleknavičiūtė pereiną savaitę telegrama savo tėvams Juozui ir Henrikai Aleknavičiams São Paule pranešė, kad baigė medicinos fakultetą Coimbroje, Portugalijoje.

APKELIAVO 5000 KM

Eduardas Paleckis, dalyvaujantis brazilų skautuose, atostogų metu su skautų grupe ir jų vadovu benediktinu kunigu keliavo 5.000 km autobusu po Brazilijos kaimynines valstybes, ten susitikdamas su vietiniais skautais.

JIEŠKOJIMAS

Tamira Ruzgytė Bakutienė (Rokiškio rajonas, Kriaunų paštas, Bradesių kaimas) pajieško brolių – Petrą ir Alfonsą Ruzgus. Duoti žinią: Ana Užpulevičienė, Rua Horacio Rudge, 366, C. Verde 02512 SÃO PAULO, SP.

Maželionių šeima dėkoja visiems dalyvavusiems a. a. JUOZO MAŽELIONIŲ septintu mėnesiu Mišiose.

VEIKLOS KALENDORIUS

Rugpiūčio 15. Žolinės gegužinė. J. A. Valavičių sodyboje. Santa Isabel, SP. Rengia Penkiasdešimtmečio komitetas.

Rugpiūčio 20-29. Šeštoji metinė Pabaltiečių paroda su Lietuvių imigracijos skyriumi. Praça Roosevelt São Paule.

Rugpiūčio 21-22. Feira da Amizade. São José dos Campos, SP. šoka Rūtelė.

Rugpiūčio 21-22. Tarptautinė folkloro šventė Japonų draugijos salėje. Liberdade. pasirodo Nemunas.

Rugpiūčio 29. 15 val. Mišios Vila Zelinoje. Po Mišių Liet. Kat. šv. Juozapo Bendruomenės nepaprastas susirinkimas statutams keisti.

Rugsėjo 12 – Lietuvių imigracijos Brazilijon Penkiasdešimtmečio šventė Rio de Janeiro.

Rugsėjo 19 – Tautos šventė šv. Kazimiero parapijos patalpose Mookoje – 19 val.

Rugsėjo 26. 16 val. Naujos Liet. Kat. šv. Juozapo Bendruomenės valdybos rinkimai.

Spalio 2. Instituto Histórico Geográfico sesija apie Lietuvių imigraciją, São Paulo.

Spalio 9. Penkiasdešimtmečio komiteto ruošiamas Pavasario šventė.

Spalio 31 – BLB-nės Tarybos-Valdybos rinkimai.

PAGRINDINIS IMIGRACIJOS PENKIASDEŠIMTMEČIO

MINĖJIMAS

Rio de Janeiro, 1976 m. rugsėjo–setembro 12 dieną

Numatyta programa:

Išvykstama iš São Paulo rugsėjo 10, penktadienį, 23 val.

ŠEŠTADIENI: pusryčiai viešbuty – išvyka į Niteroi per 14 km tiltą – pagerbimas seniausios lietuvių šeimos Brazilijoj – pasivažinėjimas po Niteroi – grįžimas į Rio – Corcovado – pietūs.

Po pietų: ekskursija po įdomiausias Rio vietas – Pão de Açucar

SEKMADIENI: –

9 val.: Apeigos prie II Pas. Karo paminklo

10 val.: Pamaldos Candelaria bažnyčioj – Ekskursija kariniu laivu – Vaisės kelionės metu – "atplaukimas į Braziliją"

Apie 16 val.: autobusas į São Paulą

NB. Kas gali, dalyvaukite tautiniais rūbais.

Prašoma užsiregistruoti:

– V. Zelinoj: LKB choro p-kas Jonas Bagdžius (tel. 273-1865)

Petras Šimonis (tel. 63-4938)

Klebonijoj (tel. 63-5975)

– V. Beloj: Albertas Magila (tel. 274-1817)

– Mookoj: Jonas Šepetauskas (tel. 63-5336)

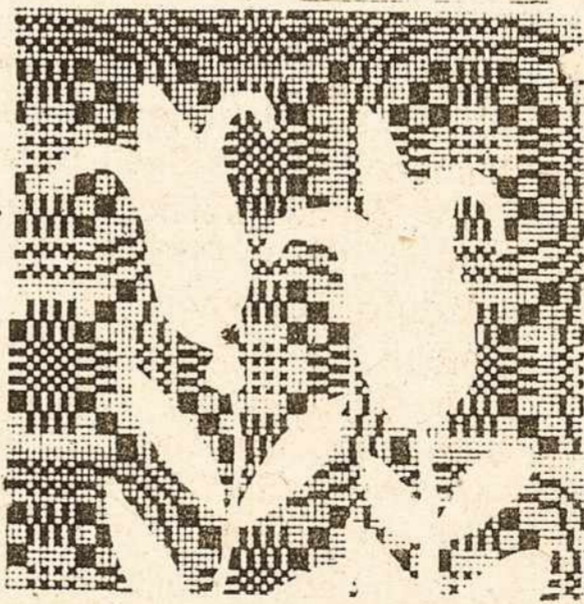
Šv. Kazimiero p-jos klebonijoj (tel. 273-0338)

Lietuvių imigracijos Brazilijon Penkiasdešimtmečio komitetas maloniai kviečia visus į Žolinės

GEGUŽINĖ

rugpiūčio 15 d., J. ir A. Valavičių sodyboje, Santa Isabel, SP. Mišios 11 val., churrasco nuo 12 val. Pakvietimai klebonijose ir pas platintojus.

Pelnas skiriamas Lietuvos aikštėms paminklinėms lentelėms ir aikštės atidarymo šventei.

ŠEŠTOJI METINĖ

PABALTIOJŲ TAUTŲ PARODA

Praça Roosevelt, São Paulo
VIII 20 – 29

Šiokiadieniais 16 – 22 val.

Savaitgaliais 14 – 22 val.

Atidarymas VIII 20, 19:30 val.

Lietuvių skyriuje –

LIETUVIŲ IMIGRACIJOS
PARODA

NOSSA LITUÂNIA

Caixa Postal 4421
01000 São Paulo, SP.

Diretor responsável
ANTONIO AQUINO

Redige: Equipe Editorial

Administrador: P. Daugintis

MŪSŲ
LIETUVA

MEINĖ PRENUMERATA: 70 kr. GARBĖS PRENUMERATA: 350 kr.
Paskiro numerio kaina: 1,50 kr. Užuojautes ir sveikinimai nuo 20 kr. pagal didumą. Dėl kitų skelbimų tartis su administracija. Čekius rašyti „Pedro Daugintis“ vardu.

Straipsnius ir korespondencijas redakcija taisy, pertvarko savo nuožiūra. Nenaudoti raštai gražinami tik autoriui prašant. Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia redakcijos ir leidėjų nuomonę. Už skelbimų kalbą ir turinį redakcija neatsako. Laikraštis spausdinamas pirmadienį; vietinės žinios ir pranešimai 9-10 puslapiams redakcijai įteiktini ne vėliau kaip iki sekmadienio vakaro.

FÁBRICA DE GUARDA-CHUVAS

GUARDA-CHUVAS DE TODOS OS TIPOS. PARA HOMENS, SENHORAS E CRIANÇAS MINI-SOMBRINHAS. TIPO ITALIANO E ALEMÃO.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Inscr Estadual: 104.519.517

C. G. C. 60.882.909/001

R Coelho Barradas, 104
V. Prudente

Fones: 274-0677 – (Res. 274-1886)
São Paulo